

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 2001

ΙΣΧΥΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ

ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ «ΑΝΘΛΓΟΣ (ΠΒ) ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ»

Η ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ
ΣΩΖΟΙ ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

ΧΡΟΝΟΣ 21ος • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 98 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2026

Οδός: Μαυροκορδάτου 9, 6ος όροφος, Τ.Κ. 10678, Αθήνα, Τηλ.-Fax: 210 5235408 • ΚΩΔ. 6561 • e-mail:pirovolitis11@gmail.com • www.pirovolitis.gr

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (LAWFARE) ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Νέα φάση του νομικού πολέμου (lawfare) της Τουρκίας εναντίον του Ελληνισμού είναι σε εξέλιξη, με μια οργανωμένη επιθετική επιχείρηση.

Στις αρχές Μαΐου τρέχοντος έτους το πρακτορείο ειδήσεων Bloomberg δημοσίευσε την είδηση ότι η Τουρκία σχεδιάζει να καταθέσει στην Εθνοσυνέλευση νομοσχέδιο με στόχο να καθορίσει τις θαλάσσιες ζώνες, στις «αμφισβητούμενες» κατά την αντίληψή της, περιοχές του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου.

Η Τουρκία για να προχωρήσει σε αυτή την κίνηση, προ-

Κωνσταντίνος Γκίνης Στγος ε.α.

φανώς οι θέσεις που θα απεικονίζονταν στο νομοσχέδιο, θα απέκλιναν από την Σύμβαση για το Δίκαιο της Θαλάσσης του ΟΗΕ, την οποία δεν έχει κυρώσει και γενικότερα το Διεθνές Δίκαιο.

Η Ελλάδα εμφανίσθηκε αιφνιδιασμένη αρχικά, στη συνέχεια όμως αντέδρασε, συνεπικουρουσών δε και των διεθνών εξελίξεων και προς το παρόν αναβλήθηκε η κατάθεση του εν λόγω νομοσχεδίου.

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

Το δημογραφικό πρόβλημα στην Ελλάδα

Λάζαρος Σκυλάκης, Αντγος ε.α.

Ένας εκ των επιφανέστερων Τούρκων πολιτικών, ο εκλιπών πρώην πρωθυπουργός και 8ος πρόεδρος της Τουρκίας Τουργκούτ Οζάλ αναφερόμενος ανεπισήμως στα δημογραφικά στοιχεία των δύο χωρών είχε προβεί στην κυνική εκτίμηση ότι «δεν χρειάζεται να προκαλέσουμε πόλεμο με την Ελλάδα, αφού οι πληθυσμιακές εξελίξεις των δύο λαών θα επιλύσουν το Κυπριακό και το Αιγαίο». Λόγοι προφητικοί, εάν αναλογιστούμε ότι ειπώθηκαν στις αρχές της δεκαετίας του 1990, όταν ακόμα η κατάσταση ήταν αναστρέψιμη και δεν υφίστατο το οξύτατο μεταναστευτικό πρόβλημα.

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

Η Νέα Υψηλή Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μια Εποχή Στρατηγικού Ανταγωνισμού: Από την Κανονιστική Ισχύ στη Γεωπολιτική Ωρίμανση

Δημόκριτος Ζερβάκης, Αντγος ε.α.

(στη σελίδα 7)

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

Ιπποκράτης Δασκαλάκης, Αντγος ε.α.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1987 έγραφε πολύ εύστοχα και προφητικά ο γνωστός στρατηγιστής Barry Buzan στο έργο του "An Introduction to Strategic Studies Military Technology and International Relations": «Η τεχνολογική εξέλιξη επέφερε σημαντικές κοινωνικές αλλαγές και αμοιβαία συνδυάστηκαν με αντίστοιχες εξελίξεις στη μορφή των πολέμων (μέγεθος, ένταση, ταχύτητα) και έφεραν ριζικές αλλαγές στον τρόπο διεξαγωγής των και μείωση του βαθμού της ομοιότητας κάθε πολέμου από τον προηγούμενο του... από εδώ και πέρα οι στρατιωτικές στρατηγικές και τακτικές θα καθίστανται πολύ σύντομα απαρχαιωμένες και θα απαιτείται η συνεχής αναθεώρηση τους και προσαρμογή τους στις νέες τεχνολογικές εξελίξεις...». Ήταν η εποχή εκείνη που οι Σοβιετικοί από θέση τεχνολογικής υστέρησης, αλλά με σημαντική στρατιωτική στρατηγική παιδεία, έκαναν λόγο για τη «στρατιωτικο-τεχνική επανάσταση» (military-technical revolution), ένα συνδυασμό χρήσης ηλεκτρονικών υπολογιστών, αυτοματοποιημένων συστημάτων διοίκησης και συμβατικών όπλων υψηλής ακρίβειας (precision-guided munitions), τα οποία μπορούσαν να επιτύχουν καταστροφικά αποτελέσματα παρόμοια με των πυρηνικών όπλων. Στο ίδιο πνεύμα ακολούθησαν και οι Αμερικανοί, με μεγαλύτερη ταχύτητα και ένταση, ως απόρροια της τεχνολογικής και οικονομικής υπεροχής τους.

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Αγαπητά Μέλη και Φίλοι του Συνδέσμου,
Η 28η Οκτωβρίου 1940 είναι μια σημαντική ημέρα στην Ελληνική ιστορία, γνωστή ως ημέρα του "ΟΧΙ". Αυτή η ημέρα τιμά την αντίσταση του Ελληνικού λαού στις απαιτήσεις της Ιταλίας, υπενθυμίζοντας την αρνητική θέση του Μεταξά και την αποφασιστικότητα του Ελληνικού λαού. Είναι ημερομηνία μνήμης για την ελευθερία και την αξιοπρέπεια της Πατρίδας μας. Χρόνια Πολλά στην Ελλάδα μας. Χρόνια πολλά σε όλες και σε όλους.

Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Αντγος ε.α. Αντώνιος Βιτετζάκης

200 χρόνια από την Έξοδο τον Μεσολογγίου (1826)

ΗΘΟΣ, ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Κωνσταντίνος Χολέβας

Η β' Πολιορκία και η Έξοδος του Μεσολογγίου (15.4.1825-10.4.1826) αποτελούν ένα από τα κορυφαία γεγονότα της Ελληνικής Επανάστασης, τόσο ως προς τη στρατιωτική τους διάσταση όσο και ως προς την ευρύτερη διεθνή τους σημασία. Η ηρωική αντίσταση και η τραγική κατάληξη της Εξόδου δεν είχαν μόνο εθνικό συμβολισμό, αλλά λειτούργησαν ως καταλύτης για τη μεταστροφή της ευρωπαϊκής διπλωματίας υπέρ της ελληνικής υπόθεσης.

1. Τα γεγονότα της β' Πολιορκίας
Η πολιορκία του Μεσολογγίου ξεκίνησε τον Απρίλιο του 1825 από τις δυνάμεις του Κιουταχί και εξελίχθηκε σε δύο φάσεις. Κατά την πρώτη περίοδο, οι Έλληνες (Μεσολογγίτες, Σουλιώτες, Μακεδόνες, Κύπριοι, Φιλέλληνες κ.ά.) κατόρθωσαν να αντέξουν χάρη στην αντίσταση ανδρών, γυναικών και παιδιών και στον ανεφοδιασμό από τον ελληνικό στόλο. Ωστόσο, η άφιξη του Ιμπραήμ Πασά της Αιγύπτου στα τέλη του 1825 άλλαξε ριζικά την ισορροπία δυνάμεων.

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

Οι Ελληνίδες στον Πόλεμο του 1940 και στην Κατοχή

Πόπη Κουβέλη

(στη σελίδα 2)

Οικονομική Ενίσχυση Συνδέσμου από ΠΟΣ

(στη σελίδα 3)

Ευχαριστήρια Επιστολή

Αγαπητέ Κύριε Πάνο Κυριακόπουλε,
Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου, αισθάνεται την ανάγκη να σας εκφράσει θερμές ευχαριστίες, γιατί εξασφαλίσατε για τις ανάγκες του Γραφείου του Συνδέσμου μας δύο κλιματιστικά και ένα πλήρες σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή με εκτυπωτή.
Ευχόμεθα ολόψυχα όπως ο Πανάγαθος Θεός σας χαρίζει υγεία και δύναμη για να μπορείτε να συνεχίζετε το έργο σας.

Για το ΔΣ
Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Ο Πρόεδρος
Αντγος ε.α. Αντώνιος Βιτετζάκης

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

17-20 Οκτωβρίου 2026: Εκδρομή από Μέλη και Φίλους του Συνδέσμου στο Μιλάνο-Βενετία-Φλωρεντία-Σιένα.

11 Νοεμβρίου 2026: Διάλεξη του πολιτικού επιστήμονα κ. Κωνσταντίνου Χολέβα στη ΛΑΕΔ και ώρα 17:00 με τίτλο "Ορθοδοξία και εθνική ταυτότητα. Σταθεροί οδοδείκτες του Ελληνισμού".

5 Δεκεμβρίου 2026: Επίσημη συνεισίαση του Συνδέσμου στη ΛΑΕΔ και ώρα 20:00, στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων προς τιμήν της Προστάτιδας του Πυροβολικού Αγίας Βαρβάρας.

24 Ιανουαρίου 2027: Ετήσια Γενική Συνέλευση και κοπή της πίτας στη ΛΑΕΔ και ώρα 11:00.

(Συνέχεια από σελίδα 1

200 χρόνια από την Έξοδο του Μεσολογγίου (1826)

ΗΘΟΣ, ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Η δεύτερη φάση της πολιορκίας, από τον Ιανουάριο έως τον Απρίλιο του 1826, χαρακτηρίστηκε από τον ασφυκτικό αποκλεισμό και τις συνδυασμένες επιχειρήσεις Οθωμανών και Αιγυπτίων. Οι πολιορκητές, που έφταναν περίπου τις 25.000, διέθεταν υπεροπλία, στόλο και σύγχρονο πυροβολικό, ενώ οι Έλληνες περιορίζονταν σε περίπου 4.000 μαχητές και περίπου 9000 αμάχους.

Η πτώση των στρατηγικών νησίδων (Βασιλάδι, Ντολμάς, Ανατολικό- Αιτωλικό) και η αποτυχία ανεφοδιασμού από τον στόλο του Μισούλη μετά τον Ιανουάριο του 1826 επιδείνωσαν δραματικά την κατάσταση. Η πείνα, οι ασθένειες και η εξάντληση οδήγησαν τους πολιορκημένους στην απόφαση της Εξόδου.

Παράλληλα με τις μάχες οι πολιορκημένοι αναδείκνυαν καθημερινά το πολιτιστικό και αξιακό τους υπόβαθρο και την πρόθεσή τους να γίνει η Ελλάς ένα ελεύθερο, ευνομούμενο, Χριστιανικό και δημοκρατικό κράτος. Μέσα στην πόλη, μέχρι και λίγους μήνες πριν από την Έξοδο, λειτουργούν σχολεία, δικαστήρια α' και β' βαθμού και εκδίδεται η εφημερίδα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ με αρχισυντάκτη τον Ελβετό Φιλέλληνα Ιωάννη Ιάκωβο Μάγερ και τυπογράφο τον Θεσσαλονικέα Δημήτριο Μεσθενέα.

Η Έξοδος πραγματοποιήθηκε τη νύχτα της 10ης προς 11η Απριλίου 1826, (πιθανότερη ώρα η 9η βραδυή του Σαββάτου του Λαζάρου- 10 Απριλίου) και υπήρξε μια πράξη ύψιστου συμβολισμού: Οι πολιορκημένοι αρνήθηκαν κάθε πρόταση για παράδοση. Το σχέδιο της Εξόδου υπαγόρευσε ο Θεσσαλός Επίσκοπος Ρωγών και Κοζύλης Ιωσήφ στον Δυτικομακεδόνα πολεμιστή και λόγιο Νικόλαο Κασομούλη.

Παρά την διάσωση 1500 περίπου Εξοδιτών, μεγάλο μέρος των εξερχομένων σφαγιάστηκε ή αιχμαλωτίστηκε, ενώ πολλοί προτίμησαν να ανατιναχθούν (όπως ο Εθνομάρτυς Επίσκοπος Ρωγών Ιωσήφ και ο Πρόκριτος Χρήστος Καψάλης) παρά να παραδοθούν.

2. Η ηθική και πολιτισμική διάσταση

Το Μεσολόγγι συμπυκνώνει τις πνευματικές και ηθικές αξίες της Ελληνικής Επανάστασης. Η συνέχεια των γεγονότων και η παγκόσμια απήχηση αναδεικνύει την αξία της αντίστασης του Μεσολογγίου πέρα από τη στρατιωτική της διάσταση, αναδεικνύοντας την αξία της θυσίας, της ελευθερίας και της Ορθόδοξης ταυτότητας.

Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων

Το Μεσολόγγι είναι ένα παγκόσμιο σύμβολο. Ένας τόπος και ένα γεγονός που ένωσε τους Έλληνες και αφύπνισε συνειδήσεις σε όλη την Υφήλιο. Η Έξοδος δεν ήταν ήττα, ήταν μια ηθική νίκη που κινητοποίησε τη διεθνή κοινή γνώμη. Στο πλαίσιο αυτό, η θρησκευτική και πολιτισμική διάσταση της ελληνικής ταυτότητας συνέβαλε στην ενίσχυση του φιλελληνικού ρεύματος στη Δύση.

Θυμίζω σε όσους παρακολουθούν την αγγλόφωνη βιβλιογραφία τη θεωρία της «ήπιας ισχύος», όπου ο πολιτισμός, το ήθος, το ιστορικό παρελθον ενός λαού, καθώς και τα σύμβολα, μπορούν να επηρεάσουν τη διεθνή πολιτική. Τον όρο καθιέρωσε ο προσφάτως αποθανών Αμερικανός διεθνολόγος Joseph Nye. Το Μεσολόγγι, ως κορύφωση των θυσιών και των ολοκαυτωμάτων των Ελλήνων, αποτέλεσε σημείο αναφοράς για την ευρωπαϊκή διάνοηση (Ουγκώ, Ντελακρουά, Γκαίτε κ.ά) και την κοινή γνώμη.

3. Η διπλωματική διάσταση

Αξίζει να εστιάσουμε στη γεωπολιτική και διπλωματική σημασία της πολιορκίας και της Εξόδου. Η Ελληνική Επανάσταση, ως εθνική- απελευθερωτική και όχι κοινωνική, ξεχωρίζει από άλλα κινήματα και εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο του Ανατολικού Ζητήματος και των ανταγωνισμών μεταξύ των Μεγάλων Δυνάμεων.

Η πτώση του Μεσολογγίου είχε σημαντική επίδραση στη στάση των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, ιδίως της Βρετανίας, της Γαλλίας και της Ρωσίας. Μέχρι τότε, οι Δυνάμεις τηρούσαν επιφυλακτική στάση, φοβούμενες την ανατροπή της ισορροπίας δυνάμεων στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ωστόσο, η άμυνα επί ένα έτος, η ηρωική πράξη της Εξόδου και η διεθνής συγκίνηση που προκάλεσε ενίσχυσαν την πίεση της κοινής γνώμης για παρέμβαση.

Ουσιαστικά το Μεσολόγγι λειτούργησε ως επιταχυντής οδηγώντας στη σταδιακή εγκατάλειψη της πολιτικής ουδετερότητας. Η αλλαγή αυτή αποτυπώθηκε στις εξελίξεις που ακολούθησαν: α. Η ενίσχυση του φιλελληνικού κινήματος. Ο Σατωβριάνδος στη Γαλλία τόνισε ότι οι Χριστιανοί στην Ελλάδα σφάζονται από αλλοθρήσκους.

β. Η αναγνώριση από μέχρι τότε καχύποπτους, ακόμη και από τον Αυστριακό Καγκελάριο Μέττερνιχ, ότι η Ελληνική

Επανάσταση είναι εθνικό κίνημα απελευθέρωσης και όχι κοινωνική εξέγερση.

γ. Η μετατόπιση της βρετανικής και ρωσικής πολιτικής προς πιο ενεργό εμπλοκή (Πρωτόκολλο Πετρούπολης 23.3.1826/4.4.1826, λίγες ημέρες πριν από την Έξοδο). Αναφέρονται δύο ημερομηνίες, διότι τον 19ο αιώνα οι Έλληνες χρησιμοποιούν το Παλιό Ημερολόγιο, ενώ η Δυτική Ευρώπη χρησιμοποιεί το Νέο. Τότε η διαφορά ήταν 12 ημέρες, τώρα είναι 13 ημέρες.

δ. Η σύγκλιση των τριών Δυνάμεων που οδήγησε στην Ιουλιανή Σύμβαση του Λονδίνου στις 24.6.1827/6.7.1827 και στην αποστολή των στόλων Αγγλίας, Γαλλίας και Ρωσίας προς περιορισμό του Ιμπραήμ, με κύρια συνέπεια τη Ναυμαχία του Ναυαρίνου (8/20 Οκτωβρίου 1827).

Η σημασία της Εξόδου του Μεσολογγίου έγκειται στο γεγονός ότι κατόρθωσε να γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ ηθικών- πολιτιστικών αξιών και διπλωματίας. Από τη μία πλευρά η αυτοθυσία των Ελλήνων ενίσχυσε το φιλελληνικό ρεύμα και δημιούργησε ένα ηθικό και πολιτικό επιχείρημα υπέρ της επέμβασης. Από την άλλη, οι Μεγάλες Δυνάμεις αξιοποίησαν το γεγονός για να προωθήσουν τα στρατηγικά τους συμφέροντα στην Ανατολική Μεσόγειο.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Ιωάννης Καποδίστριας, έχοντας ήδη εκλεγεί ως Κυβερνήτης από την Γ' Εθνική Συνέλευση της Τροιζήνας, γράφει τον Οκτώβριο του 1827 στον Βρετανό Υφυπουργό Αποικιών Ουίλμοτ Όρτον ότι τα όρια της Ελλάδος, όπως τα οραματίζεται, πρέπει να περιλαμβάνουν τους τόπους των μεγάλων σφαγών και θυσιών των Ελλήνων κατά την Επανάσταση. Αναφέρει το Μεσολόγγι, τις Κυδωνίες, την Κρήτη, τη Χίο, τα Ψαρά και την Κύπρο.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κωνσταντίνου Σβολόπουλου: Προμαχώντας στο Μεσολόγγι- Έργα και Ημέρες του Θανάση Ραζικότσια 1798- 1826, ΕΣΤΙΑ, 2007.

Σαράντου Καργάκου: Η Ελληνική Επανάσταση, του 1821, Β' Τόμος, Gutenberg, 2021.

Αντώνη Μπρεδήμα: Διεθνές Δίκαιο και Διπλωματία στα χρόνια της Επανάστασης του 1821, Σάκκουλας 2021.

Αντώνη Κλάφη: Πολιτική και Διπλωματία της ελληνικής εθνικής ολοκλήρωσης 1821- 1923, Πεδίο, 2019.

(Συνέχεια από σελίδα 1

Το δημογραφικό πρόβλημα στην Ελλάδα

Όμως αντίθετα με τις προβλέψεις και τα στατιστικά δεδομένα όλων των επόμενων δεκαετιών οι ελληνικές πολιτικές ηγεσίες επέδειξαν παντελή αδιαφορία για το οξύτατο αυτό πρόβλημα, με αποτέλεσμα σήμερα να τίθεται εν αμφιβόλω η συνέχιση της ιστορικής πορείας του ελληνικού έθνους, το οποίο οδηγείται πλέον με μαθητική ακρίβεια στον βιολογικό του αφανισμό. Όπως ανέφερε κάποιος ερευνητής στατιστικού σε δύο με τρεις γενεές στη χώρα μας θα ζει μια γραφική ελληνική μειονότητα και θα παραμείνει ζωντανός μόνο ο ελληνικός πολιτισμός με τον οποίο θα ασχολούνται διάφοροι λόγιοι.

Για να αντιληφθούμε το μέγεθος του προβλήματος θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η χώρα μας κατέχει έναν από τους χαμηλότερους δείκτες γονιμότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση μαζί με την Κύπρο, τη Μάλτα και τη Λιθουανία (περίπου από 1,23 έως 1,32 ανάλογα με τη χρονιά) και από τους χειρότερους παγκοσμίως μετά τη Νότιο Κορέα, την Ταϊβάν, την Κίνα, την Ουκρανία (λόγω του πολέμου) και την Ιαπωνία. Αξίζει να σημειωθεί ότι από τις παραπάνω ασιατικές χώρες ουσιαστικά καμία δεν δέχεται παράνομους μετανάστες. Ετησίως ο πληθυσμός μας μειώνεται κατά περίπου 43.000 κατοίκους, οι αμβλώσεις είναι σχεδόν διπλάσιες των γεννήσεων, με 40.000 εξ αυτών σε ανήλικες, ενώ περί τους 350.000 Έλληνες έχουν μεταναστεύσει στο εξωτερικό για οικονομικούς και επαγγελματικούς λόγους. Το ζήτημα της υπογεννητικότητας επιδεινώνεται ακόμα περισσότερο λόγω των προβλημάτων τεκνοποιήσεως πολλών ζευγαριών λόγω κυρίως της μεγάλης ηλικίας.

Εξετάζοντας χρονολογικά το δημογραφικό ζήτημα στην Ελλάδα διαπιστώνουμε ότι μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο

Λάζαρος Σκυλάκης, Αντγος ε.α.

στις δεκαετίες του 1950, 1960 και 1970 ο δείκτης γεννήσεων βρισκόταν σταθερά πάνω από το όριο αντικατάστασης των γενεών, που είναι 2,1 παιδιά ανά γυναίκα. Το πρόβλημα παρουσιάζεται το 1981 και επιδεινώνεται ραγδαία όλη τη δεκαετία του 1980 με το δείκτη να σημειώνει κατακόρυφη πτώση και να περνάει το 1987 το όριο της πολύ χαμηλής γονιμότητας με 1,5. Κατά περίεργη σύμπτωση είναι η εποχή που κλονίζονται οι αρχές και οι αξίες πάνω στις οποίες στηρίχθηκε η ελληνική κοινωνία από ιδρύσεως του νεοελληνικού κράτους. Η παράδοση, η θρησκεία, η αντίληψη περί έθνους, η πατροπαράδοτη οικογένεια και άλλες δομικές πεποιθήσεις και αντιλήψεις υποχωρούν έναντι των νεωτεριστικών ιδεών, της αχαλίνωτης ελευθερίας και της αμφισβήτησης των πάντων.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

Οικονομική Ενίσχυση Συνδέσμου από ΠΟΣ

Αγαπητοί Συνάδελφοι και Φίλοι του Συνδέσμου,

Σας ενημερώνουμε ότι κατά τη Γενική Συνέλευση της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Στρατιωτικών (ΠΟΣ), την 27η Μαΐου 2026, κατόπιν πρότασης του Διοικητικού Συμβουλίου της, αποφασίσθηκε η οικονομική ενίσχυση των Φορέων που είναι εγγεγραμμένοι στην ΠΟΣ, από έσοδά της, που προέρχονται από προαιρετική μηνιαία κράτηση στις κύριες συντάξεις των 0,20 ευρώ, που καθιερώθηκε με το ν.4387/2016 και της αποδόθηκε για πρώτη φορά το 2020.

Ο Σύνδεσμός μας, μέλος της ΠΟΣ, έλαβε και φέτος ως οικονομική ενίσχυση το ποσό των 1.250,00 ευρώ. Εφόσον συνεχισθεί η απόδοση στην ΠΟΣ αυτής της κατανομής, θα συνεχισθεί και η οικονομική ενίσχυση των Φορέων της και του Συνδέσμου μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Αποστράτων Αξιωματικών Πυροβολικού εκφράζει τις ευχαριστίες του προς την Πανελλήνια Ομοσπονδία Στρατιωτικών για την παραπάνω οικονομική ενίσχυση.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Αντγος ε.α. **Αντώνιος Βιτετζάκης**
Πρόεδρος

(Συνέχεια από σελίδα 3)

Το δημογραφικό πρόβλημα στην Ελλάδα

Μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον ακραίου καταναλωτισμού, υλισμού και πνευματικού μαρασμού το 1999, ο δείκτης γεννήσεων θα περάσει το όριο ακραίας χαμηλής γονιμότητας και θα φτάσει το 1,23. Για τα επόμενα χρόνια μέχρι και σήμερα ο δείκτης ανεβοκατεβαίνει αλλά πάντοτε κάτω από το όριο της πολύ χαμηλής γονιμότητας. Χαρακτηριστικά το 2016 ήταν 1,38, το 2013 στο 1,23 και το 2025 «αυξήθηκε» στο 1,3.

Η δημοσίευση των στοιχείων γεννήσεων-θανάτων της ΕΛΣΤΑΤ για το έτος 2025 είναι απλά ανατριχιαστική για την ζώσα δημογραφική πραγματικότητα της χώρας. Οι γεννήσεις στην Ελλάδα κατά το έτος 2025 ανήλθαν σε 65.594. Οι θάνατοι σε 121.566. Δηλαδή 55.972 περισσότεροι θανόντες για το 2025. Είναι σαν το 2025 να αφανίστηκε μια πόλη του μεγέθους της Καλαμάτας ή των Σερρών ή κάθε τρία χρόνια να αφανίζεται μια πόλη σαν την Πάτρα. Μια ενδιαφέρουσα ακόμη παρατήρηση είναι μια σύγκριση του έτους 2020 με το 2025, διάστημα οικονομικής σταθερότητας στο οποίο η χώρα εισέπραξε τεράστια ποσά από τα ταμεία ανάκαμψης. Οι γεννήσεις στην Ελλάδα κατά το 2020 είχαν ανέλθει αντίστοιχα σε 84.767. Δηλαδή συγκρίνοντας μόνο με το 2025 υπάρχει μια μείωση γεννήσεων κατά ποσοστό 22,62% σε σχέση με το 2020.

Το παρήγορο είναι ότι και η Τουρκία έχει αρχίσει να αντιμετωπίζει παρόμοιο σοβαρό πρόβλημα με το δείκτη γεννήσεων να βρίσκεται σε ιστορικό χαμηλό φθάνοντας στο 1,42 ενώ σε αντίθεση η Βουλγαρία παρουσιάζει εντυπωσιακή άνοδο, μετά από χρόνια προβλήματα, με το δείκτη να προσεγγίζει το 1,72. Βέβαια καμία ευρωπαϊκή ή βαλκανική χώρα δεν μπορεί να προσεγγίσει τις αντίστοιχες αφρικανικές, με δείκτες πάνω από 5. Ο πληθυσμός στην Αφρική αναμένεται να υπερτετραπλασιαστεί στις επόμενες δεκαετίες, με αποτέλεσμα την δραματική άνοδο της μετανάστευσης προς την Ευρώπη.

Στην τελευταία απογραφή του πληθυσμού το 2021, ο μόνιμος πληθυσμός της Ελλάδας ανήλθε σε 10.482.487 άτομα, καταγράφοντας μείωση κατά 3,1% σε σύγκριση με την απογραφή του 2011 και ο νόμιμος σε 9.716.889. Η Ελλάδα, με οδηγία της ΕΕ και για την αποφυγή πρόκλησης σοβαρής ανησυχίας στους «εναπομείναντες Έλληνες» δεν συλλέγει επίσημα στοιχεία εθνικότητας, φυλετικής καταγωγής ή θρησκευτικών πεποιθήσεων στις απογραφές της. Αντίθετα καταγράφει οικίες, αριθμό δωματίων, ύπαρξη θέρμανσης, ύδρευση, τουαλετών κλπ. Πόσοι από τους νόμιμους κατοίκους είναι ελληνικής καταγωγής δεν γνωρίζουμε, μπορούμε όμως άτυπα να εξάγουμε κάποια συμπεράσματα από την φυλετική/εθνολογική σύνθεση των σχολείων σε όλη την επικράτεια, που είναι μάλλον απογοητευτική. Πολλοί μελετητές εκτιμούν ότι οι εκ καταγωγής Έλληνες δεν ξεπερνούν τα 9 εκατομμύρια, με μέση ηλικία 47,2 έτη, που μας κατατάσσει στην τρίτη πιο γερασμένη χώρα της ΕΕ. Επισημαίνεται πως εντός μίας μόνο δεκαετίας η μέση ηλικία στην Ελλάδα αυξήθηκε κατά 3,8 χρόνια, ενώ η μέση ηλικία των Ελληνίδων για την απόκτηση παιδιών έχει ανέλθει πλέον στα 32,3 έτη.

Για την ακριβέστερη αποτύπωση των πληθυσμιακών μας δεδομένων θα πρέπει να προσθέσουμε και ένα μεγάλο αριθμό προσφύγων, νόμιμων και κυρίως παράνομων μεταναστών που δεν απογράφησαν για ευνόητους λόγους. Ο συνολικός αριθμός τους, που συνεχώς αυξάνει, κατά πολλούς ίσως υπερβαίνει το 1 εκατομμύριο νέους στην συντριπτική τους πλειοψηφία μουσουλμάνοι. Βέβαια έχει υποστηριχθεί ότι η ακρίβεια της απογραφής του 2021 είναι αμφίβολη, λόγω της μεγάλης διάρκειάς της, της αδυναμίας ορισμένων να απαντήσουν διαδίκτυακώς, της μη καταμετρήσεως πολλών μη επιθυμούντων, της εχθρότητας ορισμένων προς το κράτος, της μη επισκέψεως αγροτών από τους απογραφείς και περιπτώσεις συμπληρώσεως ερωτηματολογίων απογραφής σύμφωνα με πληροφορίες από γείτονες.

Μέσα σε αυτό το τοξικότατο δημογραφικό και μεταναστευτικό πλαίσιο οι προοπτικές του δημογραφικού προβλήματος στην Ελλάδα κρίνονται ως ιδιαίτερα

Λάζαρος Σκυλάκης, Αντγος ε.α.

κρίσιμες και ανησυχητικές, με τις προβλέψεις των εγχώριων και διεθνών οργανισμών να δείχνουν ραγδαία μείωση και γήρανση του πληθυσμού τις επόμενες δεκαετίες. Στις υφιστάμενες μελέτες εξετάζονται διάφορα σενάρια αισιόδοξα και απαισιόδοξα, τα οποία προσδιορίζουν τον μόνιμο πληθυσμό της χώρας μας το 2050 από 10 έως 7,1 εκατομμύρια, με μέση ηλικία τα 47 έως 50 έτη (εξαιρετικά γερασμένος πληθυσμός) και τον εν δυνάμει οικονομικό πληθυσμό από 5,5 έως 4,4. Δηλαδή δημιουργείται μια επικίνδυνα αραιοκατοικημένη χώρα, στην οποία θα διαβιέει ένα σημαντικό ποσοστό νεοεισερχομένων (αλλοδαπών που θα αποκτήσουν στο μέλλον την ελληνική υπηκοότητα ή θα ζουν παρανόμως).

Το ερώτημα που τίθεται είναι ποιοι λόγοι οδήγησαν στο δημογραφικό μαρασμό. Θα τους αναφέρουμε επιγραμματικά λόγω του περιορισμένου του χώρου. Κατά την άποψη του γράφοντος η αστικοποίηση και ο μαρασμός της υπαίθρου, η επικράτηση του ατομικισμού έναντι της συλλογικότητας (του εγώ έναντι του εμείς), η γυναικεία εργασία, η κατάρρευση των πατροπαράδοτων αξιών και των προτύπων της ελληνικής κοινωνίας συνετέλεσαν τα μέγιστα στην γιγάντωση του προβλήματος. Επίσης η παρακμή της ελληνικής παιδείας, η θρησκευτική απομάκρυνση, η παρατεταμένη οικονομική κρίση και το υψηλό κόστος ζωής, η ανυπαρξία κράτους δικαίου και η αναξιοκρατία έθεσαν την ταφόπλακα σε κάθε προσπάθεια αναγέννησης του ελληνικού πληθυσμού. Οι νέες γενιές δεν έχουν όραμα, απομονώνονται στην εικονική πραγματικότητα που τους προσφέρει η τεχνολογία, ενώ η επίσημη ελληνική πολιτεία τους δίνει την χαριστική βολή υιοθετώντας και προωθώντας με κάθε τρόπο την woke και ΛΟΑΤΚΙ ατζέντα.

Ιδιαίτερα η woke πολιτική, η οποία μέσω του παγκοσμιοποίησης προσπαθεί να αναθεωρήσει την ύπαρξη των Εθνών και μετατρέπει τις δυτικές κοινωνίες σε άμορφες, ελεγχόμενες και αδρανοποιημένες μάζες χωρίς ταυτότητα. Η νέα αυτή αντίληψη των πραγμάτων θεωρεί τον λευκό άνθρωπο φορέα όλων των κακών που πρέπει να μειωθεί δίνοντας την θέση του σε πολυπολιτισμικά και πολυφυλετικά πρότυπα. Όλα τα παραπάνω και όχι μόνο οδήγησαν τους νέους στην αποφυγή της τεκνοποίησης ή στην μετανάστευση των Ελλήνων στο εξωτερικό (Brain Drain). Για τα νέα ζευγάρια η τεκνοποίηση αποτελεί πλέον απλή επιλογή και όχι στάση ζωής, ενώ η μετανάστευση των Ελλήνων είναι μόνιμη και με αυξητικές τάσεις. Η όποια πολυδιαφημισμένη επιστροφή των συμπατριωτών μας είναι σχετικά περιορισμένη και συγκυριακή.

Οι επιπτώσεις του δημογραφικού είναι πολυποίκιλες. Δημιουργεί κοινωνική αποσταθεροποίηση, οικονομικό μαρασμό, μείωση φορολογικών εσόδων, όξυνση του ασφαλιστικού συστήματος, ενώ επηρεάζονται βαθύτατα η εκπαίδευση, οι εργασιακές σχέσεις και η κοινωνική πρόνοια. Η άμυνα και η ασφάλεια της χώρας καταρρέει και η γεωπολιτική αξία μας απομειώνεται σημαντικά. Ένα συρρικνωμένο και γηράσκον έθνος έχει μειωμένη αποτροπή, είναι αδύναμο σε παρατεταμένες επιχειρήσεις και μειώνει το διπλωματικό και διαπραγματευτικό του ειδικό βάρος. Το ερώτημα που

προβάλλει είναι εάν μπορεί να αντιστραφεί αυτή η νέα εθνική καταστροφή και τι μέτρα μπορούν να ληφθούν. Θεωρητικά θα μπορούσε να βελτιωθεί η κατάσταση σταδιακά, όπως έγινε στην γειτονική μας Βουλγαρία για να μπορούμε να ατενίζουμε το μέλλον με κάποια αισιοδοξία.

Το κυρίαρχο σημείο είναι να αντιληφθεί η ελληνική πολιτεία το μέγεθος του προβλήματος, αλλάζοντας ριζικά τη στάση της στο δημογραφικό και ανάγοντας το σε μείζον εθνικό θέμα επιβίωσης. Προς τούτο θα πρέπει να επενδύσει σημαντικότερο ποσοστό του ΑΕΠ σε αυτόν τον τομέα, ποσοστό μπροστά στο οποίο θα ωχρούν τα ποσά που δαπανά το ελληνικό κράτος σε άλλους τομείς. Εάν αυτό δεν το ενστερνιστούν οι ηγεσίες της χώρας μας, τότε μπορεί να έχουμε σύγχρονα οπλικά συστήματα, πολιτισμό, υγεία και οτιδήποτε άλλο, αλλά δεν θα έχουμε ελληνικό λαό. Για να αποφασίσουν οι νέοι να αποκτήσουν παιδιά και όχι μόνο ένα ή δύο θα πρέπει να χρηματοδοτηθούν όλες οι γεννήσεις, να θεσπιστούν σοβαρές φοροελαφρύνσεις και να δημιουργηθεί ένα πλέγμα πολλαπλής οικονομικής ενίσχυσης των οικογενειών. Με ισχυρά κίνητρα, παροχές και επιδοτήσεις μπορεί κάπως να ανακοπεί ο συνεχής κατήφορος. Ο ελληνοισμός έχει ανάγκη περισσότερο μια πολύτεκνη μητέρα, παρά μια άτεκνη γυναίκα επιστήμονα και για τον λόγο αυτό η πρώτη πρέπει να τιμάται και να αμείβεται, τουλάχιστον όσο η δεύτερη. Εάν αυτό δεν υλοποιηθεί τότε είναι βέβαιο ότι δεν έχουμε καμία ελπίδα επιβίωσης.

Ταυτόχρονα οι κυβερνώντες θα πρέπει χρησιμοποιώντας κάθε διατιθέμενο μέσο, όπως τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, να προβάλουν τον θεσμό της οικογένειας, να ενισχύσουν την εθνική ταυτότητα, την συλλογικότητα, την κοινωνική συνοχή και να θέσουν ηθικά εμπόδια στις αμβλώσεις. Η δημιουργία προϋποθέσεων παλιννόστησης των Ελλήνων του εξωτερικού και η απλοποίηση των διαδικασιών υιοθεσίας θα συνέβαλε στην αύξηση του πληθυσμού.

Φυσικά τίποτα από τα παραπάνω δεν υλοποιείται και εκτιμάται ότι ούτε πρόκειται να υλοποιηθεί.

Εν κατακλείδι, οδεύουμε ολοταχώς προς την βιολογική μας ανυπαρξία, έχοντας αποφασίσει οικειοθελώς να αυτοκτονήσουμε ιστορικά και κανείς δεν μπορεί να ανακόψει την πορεία μας. Η ελληνική ελίτ δεν θεωρεί το δημογραφικό ως κύριο πρόβλημα και αναμένει από την μετανάστευση, νόμιμη ή παράνομη, να επιλύσει το θέμα μετατρέποντας την Ελλάδα σε πολυεθνική κοινωνία με ότι συνεπάγεται. Όπως έλεγε η εκλιπούσα αζιότιμη καθηγήτρια μου στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, στους λαούς με μακραίωνη ιστορία, παρουσιάζεται το φαινόμενο της ιστορικής κόπωσης και πολλά έθνη χάνονται, λόγω απώλειας της δυναμικής τους. Ορισμένα από αυτά επιλέγουν την ηρωική έξοδο, όπως η Ιαπωνία στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο που είχε αποφασίσει να πολεμήσει μέχρι ενός, αλλά την έσωσε ο αυτοκράτορας με το διάγγελμά του και άλλα εξαφανίζονται λόγω της προχωρημένης κοινωνικής σήψης, της παρακμής, της διαφθοράς και του εκφυλισμού. ■

(Συνέχεια από σελίδα 1)

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (LAWFARE) ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Κωνσταντίνος Γκίνης, Στγος ε.α.

Ο όρος νομικός πόλεμος εισήχθη το 2001, από τον τότε Σμήναρχο και μετέπειτα Αντιπτέραρχο του Νομικού Σώματος της Αεροπορίας των ΗΠΑ, Charles Dunlap. Κατά τον Dunlap, ο νομικός πόλεμος είναι μια μέθοδος διεξαγωγής επιχειρήσεων κατά την οποία το νομικό πλαίσιο χρησιμοποιείται (χρήση ή κατάχρηση) ως μέσο ή υποκατάστατο παραδοσιακών στρατιωτικών μέσων, για την επίτευξη στρατιωτικών αντικειμενικών σκοπών. Για παράδειγμα, στον πρόσφατο πόλεμο στη Γάζα, το Ισραήλ εκατηγορείτο συστηματικά ότι βομβάρδιζε υγειονομικές υποδομές, παραβιάζοντας το διεθνές δίκαιο των ενόπλων συγκρούσεων, οι οποίες ωστόσο χρησιμοποιούντο αποδεδειγμένα στρατιωτικά από τη Χαμάς. Αυτό θα οδηγούσε στην αποδυνάμωση της ισραηλινής στρατιωτικής ισχύος και πρακτικά θα προστάτευε τη Χαμάς. Έκτοτε ο όρος έχει διευρυνθεί και στο πεδίο της υψηλής στρατηγικής και των διεθνών σχέσεων. Γενικώς ο νομικός πόλεμος σε αυτό το επίπεδο αποσκοπεί στην επιλεκτική χρησιμοποίηση ή στην χειραγώγηση του διεθνούς δικαίου από ένα κράτος, για την υποστήριξη των εθνικών του συμφερόντων και στρατηγικών του στόχων, παρά ως ένας ουδέτερος μηχανισμός αντιμετώπισης και επιλύσεως διαφορών. Ο νομικός πόλεμος (lawfare), είτε θεωρηθεί ένας νεολογισμός είτε ως μια νέα πραγματικότητα, η ουσία είναι ότι προκαλεί επιπτώσεις και παράγει αποτελέσματα στο διεθνές περιβάλλον. Στην Ελλάδα η νέα αυτή δυνατότητα δεν έχει αξιολογηθεί επαρκώς ούτε φαίνεται να έχει ενσωματωθεί συστηματικά στη στρατηγική φάρετρα της χώρας.

Μπορεί ο όρος νομικός πόλεμος (lawfare) να εμφανίσθηκε το 2001, όμως η χρησιμοποίηση του νομικού πλαισίου διεθνώς προϋπήρχε. Η Τουρκία στη μεταπολεμική σύγκρουση με τον Ελληνισμό, από τα μέσα της δεκαετίας του 1950, τον αξιοποίησε συστηματικά, ως εκ τούτου δεν πρέπει να αιφνιδιάζει η πρόσφατη τουρκική ενέργεια. Η ιδιαιτερότητα στην περίπτωση αυτή είναι ότι επιχειρεί να χρησιμοποιήσει το εσωτερικό της νομοθετικό πλαίσιο, για ζητήματα τα οποία διέπονται από το διεθνές δίκαιο. Ωστόσο και αυτό δεν λαμβάνει χώρα για πρώτη φορά. Στην κρίση των Ιμίων, το 1996, για να δικαιολογήσει τις διεκδικήσεις της και τις ενέργειες της, ισχυρίσθηκε ότι οι νησίδες ήταν καταχωρισμένες στα κτηματολογικά αρχεία του Δήμου Μπόντουρμ (Αλικαρνασσού), σε ευθεία αντίθεση με την Ιταλο-Τουρκική συμφωνία οροθετήσεως του 1932, αλλά και αυτή καθεαυτή τη Συνθήκη της Λωζάννης.

Στην Κύπρο, αμφισβητώντας τη Συνθήκη της Λωζάννης και εργαλειοποιώντας το διεθνές δίκαιο (σχέδιο Νικιάτ Ερίμ), επέτυχε να αποτρέψει την ένωση με την Ελλάδα και στη συνέχεια υπονομεύοντας τις Συνθήκες Ζυρίχης – Λονδίνου, το 1964, διαμόρφωσε την de facto διχοτόμηση του νησιού, την οποία διεύρυνε και παγίωσε με την στρατιωτική εισβολή το

1974 καθώς κατέλαβε και κατέχει έκτοτε το 37% της Κύπρου, με την καταχρηστική ερμηνεία της Συνθήκης Εγγυήσεως. Έκτοτε η Τουρκία είναι η μόνη χώρα μέλος του ΟΗΕ, η οποία δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία, ενώ αναγνωρίζει το παράνομο Τουρκοκυπριακό κράτος, με το οποίο συνάπτει διεθνείς συνθήκες (π.χ. ΑΟΖ) και εν ονόματι του οποίου διεκδικεί κυριαρχικά δικαιώματα (ΑΟΖ περιμετρικά της νήσου, οικονομικούς πόρους κτλ) επεκτείνοντας πρακτικά δικές της διεκδικήσεις, σε χώρους που δεν έχει δικαιώματα. Με τον τρόπο αυτό αμφισβητεί και τις νόμιμες οριοθετήσεις της ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας με την Αίγυπτο και το Λίβανο. Πέραν αυτών η τακτική της Τουρκίας είναι παρελκυστική στην όποια διαπραγμάτευση για την αντιμετώπιση πτυχών του κυπριακού ζητήματος, από το 1963.

Στο χώρο του Αιγαίου, η Τουρκία εγκαινίασε, το 1973, την αναθεωρητική της πολιτική σε βάρος της Ελλάδος, με μια επιθετική νομική ενεργεία. Την 1η Νοεμβρίου 1973 δημοσιεύθηκε στην τουρκική Εφημερίδα της Κυβερνήσεως απόφαση με την οποία εκχωρούνται στην τουρκική κρατική εταιρεία πετρελαίων 27 άδειες για έρευνα προς εντοπισμό υδρογονανθράκων σε υποθαλάσσιες περιοχές δυτικά και βορειοδυτικά των νήσων Λέσβου και Χίου και νοτιοανατολικά και ανατολικά των νήσων Σαμοθράκης, Λήμνου και Αγίου Ευστατίου, οι οποίες ευρίσκονταν και εντός της ελληνικής υφαλοκρηπίδος. Έκτοτε και μέχρι τον Απρίλιο 1975 η Τουρκία έθεσε μονομερώς σειρά ζητημάτων, τα οποία προβάλλει σταθερά μέχρι σήμερα για το νομικό καθεστώς του Αιγαίου, ενώ η Ελλάδα αναγνωρίζει μόνο ένα την οριοθέτηση υφαλοκρηπίδος και ΑΟΖ. Αυτά συνοπτικά είναι: (α) μουσουλμανική μειονότητα Θράκης και Δωδεκανήσων (υπέβσκε από το 1923) (β) χωρικά ύδατα της Ελλάδος 6 ναυτικά μίλια και απειλή χρησιμοποίησης βίας (casus belli) σε περίπτωση επεκτάσεως αυτών (γ) το διαφορετικό εύρος του εθνικού εναερίου χώρου (10 ν.μ.) από αυτό των χωρικών υδάτων (6 ν.μ.) (δ) τα όρια του FIR Αθηνών και ο ρόλος τους (ε) Η αποστρατικοποίηση των ανατολικών νήσων του Αιγαίου (στ) τα όρια Έρευνας και Διάσωσης στο Αιγαίο. Σε αυτά θα προστεθούν το 1996 μετά την κρίση των Ιμίων η αμφισβήτηση της κυριαρχίας απροσδιόριστου αριθμού μικρών νήσων του Αιγαίου («γκρίζες ζώνες»). Το 2011 επεκτάθηκε το ζήτημα των θαλασσίων ζωνών και στην Α. Μεσόγειο, με τη συμφωνία ΑΟΖ μεταξύ Τουρκίας και παράνομου Τουρκοκυπριακού κράτους, που δεν αναγνωρίζεται από κανένα. Το 2019 εμφανίσθηκε η «Γαλάζια Πατρίδα», συνοδευόμενη από τον τουρκικό ισχυρισμό ότι τα νησιά του Αιγαίου δεν δικαιούνται υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ και στη συνέχεια το παράνομο Τουρκο-Λιβυκό μνημόνιο οριοθε-

τήσεως ΑΟΖ. Για να ακολουθήσει το 2022, η αμφισβήτηση της ελληνικής κυριαρχίας νήσων στο Α. Αιγαίο με το πρόσχημα ότι η Ελλάδα δεν τηρεί το καθεστώς αποστρατικοποίησης. Και φτάνουμε στο 2026, όταν η Τουρκία με τον εν δυνάμει νομοσχέδιο επιχειρεί να θεμελιώσει τα ανύπαρκτα δικαιώματα στον «χώρο» της «Γαλάζιας Πατρίδας».

Οι νομικές επιχειρήσεις της Τουρκίας δεν είναι αποσπασματικές ή αυτόνομες αλλά σταθερά ενταγμένες στη στρατηγική της, δημιουργώντας το υπόβαθρο της χρησιμοποίησης αλλά και υποστηρίξεως της στρατιωτικής και των άλλων μορφών της εθνικής της ισχύος, για να επιτύχει τους στόχους της.

Η διεξαγωγή των νομικών επιχειρήσεων, εδράζεται συστηματικά σε μια σειρά από άξονες όπως: (α) επιλεκτική ερμηνεία του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συνθηκών (β) παραμονή εκτός του πλαισίου της Συμβάσεως του Δικαίου της Θαλάσσης του ΟΗΕ, προ αποφυγή πιέσεως και περιορισμών και επιλεκτική χρησιμοποίησή της (γ) δημιουργία καταστάσεων ή τετελεσμένων στο πεδίο με διοικητικά μέτρα (NAVTEX, NOTAM, εσωτερική νομοθεσία, θαλάσσια πάρκα κτλ) (δ) σταθερή και διαρκής απειλή χρησιμοποίησης της στρατιωτικής της ισχύος (casus belli) σε περίπτωση εφαρμογής αναμφισβήτητων κυριαρχικών δικαιωμάτων υπό της Ελλάδος (ε) χρησιμοποίηση μη αναγνωρισμένων πληρεξουσίων (παράνομο Τουρκοκυπριακό κράτος, ασταθές καθεστώς Λιβύης κτλ) για την υπογραφή διεθνών συνθηκών (στ) αποφυγή προσφυγής σε κάθε είδους διεθνές δικαιοδοτικό όργανο (Διεθνές Δικαστήριο Χάγης κτλ) για κρίση και αξιολόγηση των διεκδικήσεών της, καθώς αισθάνεται ότι η θέση της είναι νομικά ασθενής.

Συνοψίζοντας, προκύπτει αβίαστα, με βάση τα προαναφερθέντα, ότι η Τουρκία από το 1954, στο πλαίσιο της παρατεταμένης συγκρούσεως χαμηλής εντάσεως με τον Ελληνισμό, διεξάγει σταθερά, δομημένα και συγχρονισμένα ένα νομικό πόλεμο. Το νομικό πλαίσιο αξιοποιείται συστηματικά ως στρατηγικό όπλο από την Τουρκία, για τη διαμόρφωση και διαχείριση του διμερούς περιβάλλοντος. Επίσης οι νομικές της επιχειρήσεις αποτελούν σαφή ένδειξη και σήμα συναγερμού, για άλλες ενέργειες ακόμη και στρατιωτικές, εναντίον του Ελληνισμού. Ως εκ τούτου, οι νομικές επιχειρήσεις της Τουρκίας πρέπει να είναι σταθερά στο μικροσκόπιο του Ελληνισμού, ο οποίος δεν πρέπει να αιφνιδιάζεται, αλλά να έχει στρατηγική και ένα ευρύ σχέδιο για την ουσιαστική και όχι τυπική αντιμετώπισή τους. Κλείνοντας, ο νομικός πόλεμος (lawfare) αποτελεί μια πραγματικότητα τόσο στις διεθνείς σχέσεις όσο και σε όλα τα επίπεδα του πολέμου και όποιος τον αγνοεί ή τον παραγνωρίζει κινδυνεύει να αποτύχει, ακόμη και να ηττηθεί.

Στγος ε.α. Κωνσταντίνος Γκίνης
Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΣ

Οι Ελληνίδες στον Πόλεμο του 1940 και στην Κατοχή

Άλλο φωτεινό παράδειγμα αυτοθυσίας και ηρωισμού είναι οι γνωστές σε όλους μας θρυλικές «Γυναίκες της Πίνδου», που ενέπνευσαν ποιητές και ζωγράφους. Γενναίες Ηπειρώτισσες, οι οποίες ανέβαιναν τα κακοτράχαλα βουνά της Πίνδου μέχρι τις κορυφές στα πεδία της μάχης, κουβαλώντας αγγύματα στις πλάτες τους κιβώτια με ρούχα, τρόφιμα και πυρομαχικά, για να εφοδιάσουν τους πολεμιστές. Τριανταφυλλιά Αδάμου, Βαγγελιώ Ντινολάζου, Ασημίνα Παπαβασιλείου είναι κάποιες από τις αμέτρητες κυράδες της Πίνδου. Ας σημειωθεί ότι στον τομέα της Πίνδου είχε επιτεθεί η ιταλική Μερarchία «Τζοζούια», η ισχυρότερη του φασιστικού καθεστώτος.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε και για τις διανοούμενες και καλλιτέχνιδες, που από τη δική τους σκοπιά προσέφεραν στον αγώνα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η μεγάλη τραγουδίστρια της Νίκης, Σοφία Βέμπο, η οποία με τα τραγούδια της εμπύχωνε τα παιδιά της Ελλάδας που σκληρά πολεμούσαν.

Κατά την περίοδο της Κατοχής (1941 – 1944), όταν η φτώχεια και η πείνα μαστίζαν τη χώρα μας, οι γυναίκες μας πάλι δεν έμειναν άπραγες. Αψηφώντας τον αγκυλωτό σταυρό, πολλές εντάχθηκαν σε αντιστασιακές οργανώσεις, μετέφεραν οπλισμό και πληροφορίες, προσέφεραν καταφύγιο σε διωκόμενους, οργάνωναν συσσίτια.

Αναφερόμαστε ενδεικτικά σε μερικά γυναικεία λαμπρά αστέρια της Αντίστασης.

Σόνια-Σοφία Στεφανίδου. Η πρώτη και η μοναδική Ελληνίδα αλεξιπτωτίστρια καθ' όλη τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Αφού εργάστηκε ως εθελόντρια αδελφή στην πρώτη γραμμή κατά τον πόλεμο, στην Κατοχή κατάφερε να διαφύγει στη Μέση Ανατολή, όπου, με τη βοήθεια των Βρετανών συμμάχων, μετά από επίπονη εκπαίδευση σε σχολεία κατασκόπων και αλεξιπτωτιστών, έλαβε μέρος σε ειδική αποστολή.

Η αποστολή προέβλεπε τη μυστική ρίψη με αλεξιπτωτο στη Δυτική Μακεδονία μιας συμμαχικής κατασκοπευτικής ολιγομελούς ομάδας για να συλλέξουν αναγκαίες πληροφο-

Πόπη Κουβέλη Τ. Συμβολαιογράφος

ρίες από τις κατοχικές δυνάμεις, που θα τις διαβίβαζαν με ασύρματο στη Μέση Ανατολή. Η αποστολή αυτή, ξεκινώντας αεροπορικώς από το Κάιρο, εκτελέστηκε με επιτυχία και η ρηξικέλευθη Ελληνίδα τα μεσάνυχτα 1ης προς 2α Ιουνίου του 1943 πραγματοποίησε ένα επιτυχημένο άλμα με αλεξιπτωτο και προσγειώθηκε, όπως όλη η ομάδα, κοντά στην κατεχόμενη Φλώρινα, πραγματοποιώντας στη συνέχεια το σχέδιο δράσης τους.

Ηρώ Κωνσταντοπούλου. Είναι η δεκαεπτάχρονη αρσακειάδα που ανέπτυξε σημαντική αντιστασιακή δράση, Συνελήφθη από τα Τάγματα Ασφαλείας και αφού βασανίστηκε χωρίς να αποκαλύψει τους συντρόφους της, εκτελέστηκε στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής αρχές Σεπτεμβρίου του 1944 με δεκαεπτά σφαίρες, όσες και τα χρόνια της.

Λέλα Καραγιάννη. Πρόκειται για την κορυφαία και πολύ γνωστή στο ευρύ κοινό αντιστασιακή κατάσκοπο, αρχηγό της οργανώσεως «Μπουμπουλίνα», μητέρα επτά παιδιών. Τελικά έπεσε νεκρή από γερμανικά πυροβόλα στο Δαφνί λίγο πριν την απελευθέρωση της Ελλάδας. Η Ακαδημία Αθηνών της απένειμε μετά θάνατον βραβείο Αρετής και Αυτοθυσίας.

Η συνοπτική αυτή αφήγηση ας μην θεωρηθεί μια κοινότυπη επανάληψη γνωστών εν πολλοίς ιστορικών γεγονότων.

Κατ' αρχάς είναι απαραίτητη υποχρέωσή μας να διατηρούμε εσαεί με κάθε τρόπο άβυστη τη μνήμη για τους ανδρείους αγωνιστές και αγωνίστριες της λαμπρής ιστορίας μας. Επί πλέον για μας τις νεώτερες Ελληνίδες είναι μια ευκαιρία να προβληματιστούμε και να μαθητεύσουμε στο σχολείο του ηρωισμού, της θυσίας και της αντίστασης, μεταγράφοντας στη δική μας εποχή, όταν και όπου πρέπει, τα μηνύματα που μας στέλλουν οι θάνατες επώνυμες και ανώνυμες ηρώιδες του 1940. ■

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

και η συμβολή του στον αγώνα του 1821 και στην πορεία του Ελληνισμού

Ο Στρατηγός Ιωάννης Δ. Μακρυγιάννης (ψευδώνυμο, γιατί ήταν ψηλός - μακρύς - Γιάννης) συγκαταλέγεται στις επιφανέστερες προσωπικότητες της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Το οικογενειακό του επώνυμο ήταν Τριανταφύλλου. Γεννήθηκε στο Κροκύλειο Φωκίδας το 1797 και πέθανε στην Αθήνα στις 27 Απριλίου 1864. Σύζυγός του ήταν η Κατερίνα, κόρη του Χατζή Γιωργαντά Σκουζέ και απέκτησαν 12 παιδιά.

Από δεκατεσσάρων χρόνων είχε όπλο στα χέρια του. Το 1820 έγινε μέλος της Φιλικής Εταιρείας. Το 1821 εντάχθηκε στο Σώμα του οπλαρχηγού Γώγου Μπακόλα και έλαβε μέρος στις μάχες του Σταυρού, των Τζουμέρκων και του Πέτα (11 Σεπ. 1821), όπου διακρίθηκε για το ηρωισμό του και τραυματίστηκε. Το 1825 πολέμησε κατά του Ιμραήμ στην Πύλο και στους Μύλους της Πελοποννήσου (13 Ιουλ. 1825), όπου μαζί με άλλους οπλαρχηγούς πέτυχαν την αποχώρηση του Ιμραήμ παρά την υπεροχή των δυνάμεών του.

Χαρακτηριστικός είναι ο διάλογος με τον Γάλλο Ναύαρχο Δεριγνύ, όταν επισκέφτηκε στους Μύλους τον Μακρυγιάννη κατά τη προετοιμασία της ομώνυμης μάχης (13-14 Ιουλ. 1825) εναντίον του Ιμραήμ μεταξύ των άλλων του είπε: «Κι αν είμαστε ολίγοι εις το πλήθος του Μηρσίμ, παρηγοριόμαστε μ' ένα τρόπον, ότι η τύχη μας έχει τους Έλληνες πάντοτε ολίγους. Ότι αρχή και τέλος, παλαιόθεν και ως τώρα, **όλα τα θεριά πολεμούν να μας φάνε και δεν μπορούνε. Τρώνε από μας και μένει και μαγιά. Και οι ολίγοι αποφασίζουν να πεθάνουν. Κι όταν κάνουν αυτήν την απόφασιν, λίγες φορές χάνουν και πολλές κερδαίνουν.**»

«Χωρίς αρετή και θρησκεία, δεν σχηματίζεται κοινωνία» απαντά ο Μακρυγιάννης στον Γάλλο περιηγητή Μαλέρμ για τις διαθέσεις των Δυτικών εναντίον της ορθοδοξίας. Πακτωμένος στην ορθόδοξη πίστη μας με ιερό πάθος και πόνο ψυχής κτυπά όλους αυτούς που μας έφεραν την ηθική παραλυσία. Η θρησκευτική πίστη του Μακρυγιάννη ήταν Ορθόδοξη Χριστιανική και ο αγώνας του για το δίπτυχο πατρίδα- θρησκεία ήταν οι δύο πυλώνες της ζωής και του έργου του, ως οπλαρχηγού ως στρατηγού και ως πολιτικού αξιωματούχου.

Έγραψε τα «Απομνημονεύματα» την περίοδο 1829-1850 στην καθομιλούμενη λαϊκή γλώσσα, ακατέργαστη,

Ιωάννης Κακουδάκης, Αντγος ε.α.

αδόμητη, με αποτύπωση του κοινού προφορικού λόγου, αλλά με σκέψεις, ιδέες, συμβουλές και παραινέσεις σοφού και μετρημένου ανθρώπου. Αποτελούν σπουδαία και αντικειμενική πηγή πληροφοριών για τον αγώνα της ανεξαρτησίας της Ελλάδας και αποτελούν μνημείο του νεοελληνικού λόγου. Έχουν μεταφραστεί ολόκληρα ή τμηματικά σε πολλές γλώσσες αποσπώντας και πολλά και ποικίλα σχόλια. Οι νομπελίστες ποιητές, Σεφέρης και Ελύτης τα θεώρησαν «λογοτεχνικό μνημείο και τεκμήριο».

Επίσης έγραψε και τα «Οράματα και θάματα», όπου εξιστορεί τις μυστικιστικές του εμπειρίες. «... **τούτην την Πατρίδα την έχουμε όλοι μαζί και σοφοί και αμαθείς και πλούσιοι και φτωχοί και πολιτικοί και στρατιωτικοί και οι πλέον μικρότεροι άνθρωποι. Έγραψα γυμνή την αλήθεια να ιδούνε όλοι οι Έλληνες και να μπαίνουν σε φιλοτιμία και τα παιδιά μας να λένε: έχουμε αγώνες πατρικούς, έχουμε θυσίες.**».

Επί Όθωνα, αγωνίστηκε για την παραχώρηση Συντάγματος και εργάστηκε για την επανάσταση της 3ης Σεπ. 1843, που ανάγκασε τον Βασιλιά να παραχωρήσει Σύνταγμα. Θεωρήθηκε ο κύριος οργανωτής της συνωμοτικής επανάστασης και τον Μάρτιο δικάστηκε από το στρατοδικείο για εσχάτη προδοσία και καταδικάστηκε σε θάνατο. Η ποινή δεν εκτελέστηκε, μετατράπηκε σε ισόβια κάθειρξη. Αποφυλακίστηκε αργότερα με τη μεσολάβηση του Δημήτρη Καλλέργη και μετά την έξωση του Όθωνα αποκαταστάθηκε πλήρως ως Αντιστράτηγος.

Σε ανάμνηση του μεγάλου αυτού ιστορικού γεγονότος η πλατεία μπροστά από τη σημερινή **Βουλή των Ελλήνων** (Παλαιά Ανάκτορα- Πλατεία Άγνωστου Στρατιώτη) ονομάστηκε **Πλατεία Συντάγματος**, από τις κραυγές του λαού προς τον Βασιλιά «**Σύνταγμα! Σύνταγμα! Σύνταγμα!**» και, ίσως, για να τιμηθεί το Σύνταγμα, που υπήρξε ο πρώτος καταστατικός χάρτης του νεοσύστατου ελληνικού κράτους.

Ο Μακρυγιάννης από τη μελέτη της πολυκύμαντης ζωής του και από τα γραπτά του κείμενα διαπιστώνουμε ότι υπήρξε έντιμος, οργανωτικός, ευθύς, σεμνός, αλτρουιστής, σκληρός, θαρραλέος, τολμηρός, πατριώτης και πιστός στη

θρησκεία μας. Έχει τιμηθεί από την Πολιτεία με ανδριάντες, προτομές, πλατείες και οδούς και έχει καταξιωθεί και «ζει» στη συνείδηση του ελληνικού λαού ως αγωνιστής δύσκολων καιρών. Υπήρξε έμπορος, οπλαρχηγός, επαναστάτης, στρατιωτικός, πολιτικός και συγγραφέας.

Αν σήμερα ο πόνος του Μακρυγιάννη, που θεωρεί επάλληλες τις έννοιες ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ, έφτανε στη Κύπρο μας, θα επαναλάμβανε τα λόγια της Μήδειας του τραγικού ποιητή Ευριπίδη:

«**Μόχθων δ' ουκ άλλος ύπερθεν ή γας πατρίας στέρεσθαι**», που σημαίνει ότι δεν υπάρχει χειρότερος πόνος από τη στέρση της πατρικής γης (Μήδεια, Στάσιμον Β, στίχος 650).

Γι' αυτό και το χρέος του Ελληνισμού σήμεραν εστιάζεται στον αγώνα για την απελευθέρωση της κατεχόμενης Κύπρου μας, στην οποία για 35 αιώνες διαλάμπει ο Ελληνικός Πολιτισμός και λατρεύεται η ορθοδοξία. Για να το επιτύχουμε αυτό πρέπει όλοι μας να καλλιεργήσουμε τις ψυχές μας με τις διαχρονικές αξίες, που μας κληροδότησαν οι αγωνιστές του 1955 και του 1821 και ιδίως ο αγνός μαχητής Στρατηγός Ιωάννης Μακρυγιάννης.

Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Δ. Κακουδάκης
Επίτιμος Α΄ Υπαρχηγός ΓΕΣ, πρώην Διευθυντής της Διεύθυνσης Ιστορίας Στρατού του ΓΕΣ και Πρόεδρος της Ελληνικής Επιτροπής Στρατιωτικής Ιστορίας του ΓΕΕΘΑ

(Συνέχεια από σελίδα 1)

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

Φυσικά και η ονομασία που επιλέχθηκε ήταν διαφορετική: «Επανάσταση στις στρατιωτικές υποθέσεις, Revolution in Military Affairs (RMA)», η ουσία όμως παρέμεινε η ίδια.

Σήμερα οι όροι αυτοί θεωρούνται ξεπερασμένοι. Όλοι και ορθώς αναφέρονται στην εισβολή της Τεχνητής Νοημοσύνης (Artificial Intelligence) που εκτοπίζει τον άνθρωπο όχι μόνο από τις επικίνδυνες αποστολές στο πεδίο της μάχης αλλά κυρίως από τη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Η ταχύτητα και ακρίβεια έχουν αποκτήσει ζωτική σημασία και ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί πλέον να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις. Ηθικοί περιορισμοί και δικλίδες ασφαλείας συχνά παραμερίζονται καθόσον οποιαδήποτε δική σου διστακτικότητα μπορεί να καταστεί σημαντικό πλεονέκτημα για τον αντίπαλο. Παράλληλα η τεχνολογία και ειδικά η αμυντική βιομηχανία τρέχουν να προλάβουν τις εξελίξεις και να διατηρήσουν το προβάδισμα έναντι των πολλαπλών αντιπάλων. Ο μεγαλύτερος φόβος και τροχοπέδη αρκετών επενδύσεων και αμυντικών προγραμμάτων είναι ο φόβος ότι το νέο και πολλά υποσχόμενο προϊόν θα έχει καταστεί ξεπερασμένο προτού εξέλθει από τη γραμμή παραγωγής. Φτηνές λύσεις με σχετικά απλή βιομηχανική υποδομή και χαμηλούς χρόνους παράδοσης καθιστούν δαπανηρά και αναποτελεσματικά πανάκριβα οπτικά συστήματα. Η βαριά βιομηχανική υποδομή δεν αποτελεί πλέον το καθοριστικό πλεονέκτημα. Τη θέση της παίρνουν μικρά εργαστήρια -μη εύκολα στοχοποιούμενα- με ευέλικτη και πρωτοποριακή ανάπτυξη εφαρμογών

Ιηποκράτης Δασκαλάκης, Αντγος ε.α.

τεχνικής νοημοσύνης που θα μπορέσουν να αξιοποιήσουν καλύτερα εύκολα παρασκευαζόμενες «φτηνές πλατφόρμες» και σε τεράστιους αριθμούς.

Το δυσκολότερο όμως έργο παραμένει στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων. Αυτές πρέπει τάχιστα να κατανοούν τις τεχνολογικές εξελίξεις, να διαβλέπουν τις μελλοντικές μορφές πολέμου, να προχωρούν έγκαιρα στην αναζήτηση καινοτόμων λύσεων και στις αναγκαίες προμήθειες. Κυρίως όμως να προετοιμάζουν το προσωπικό για τις μελλοντικές μορφές πολέμου αναδιαμορφώνοντας συνεχώς δόγμα πολέμου και κατά συνέπεια οργάνωση, δομή διοικήσεως, συστήματα υποστήριξης, τακτικές και εκπαίδευση. Έργο titάνιο, σε αντιπαράθεση όχι απλά τον αδηφάγο χρόνο και χρήμα αλλά με τις προσπάθειες του αντιπάλου.

Πίσω όμως από όλες αυτές τις απαιτήσεις κρύβεται ακόμη ο άνθρωπος, όσο και αν ευελπιστούμε ότι θα αντικατασταθεί από μηχανές ελαχιστοποιώντας τις απώλειες. Ακόμη ο απλός στρατιώτης χειρίζεται από προωθημένες θέσεις, μη επανδρωμένα κατευθυνόμενα ή μη οπτικά συστήματα καθιστάμενος βασικός στόχος των εχθρικών πυρών. Τα ορύγματα μάχης εξακολουθούν να είναι επανδρωμένα από ζωντανές ιδρωμένες υπάρξεις που αγωνιούν να μην εντοπιστούν από τα μη επανδρωμένα συστήματα καθώς εξαπολύουν ή περισυλλέγουν τα δικά τους συστήματα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΓΙΟ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΜΑΧΗ ΓΑΥΓΑΜΗΛΩΝ (1-10-331π.Χ.)
2η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΞΑΝΘΗΣ (4-10-1919)
ΜΑΧΗ ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΥ (10-10-1912)
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΕΛΛΑΔΟΣ (12-10-1944)
ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ (13-10-1904)
ΜΑΧΗ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ (19-10-1912)
ΜΑΧΗ ΕΛ ΑΛΑΜΕΪΝ (23-10-1942)
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (26-10-1912)
28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΑΧΗ ΙΣΣΟΥ (Νοε 331π.Χ.)
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΚΟΡΥΤΣΑΣ (22-11-1940)
ΜΑΧΗ ΑΡΑΧΩΒΑΣ (Γ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ) (23-11-1826)
ΑΝΑΤΙΝΑΞΗ ΓΕΦΥΡΑΣ ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΥ (26-11-1942)

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΠΡΕΜΕΤΗΣ (3-12-1940)
ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΑ (3-12-1944)
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΑΓΙΩΝ ΣΑΡΑΝΤΑ (6-12-1940)
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ (8-12-1940)
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ (13-12-1943)
ΧΟΡΟΣ ΖΑΛΟΓΓΟΥ (18-12-1803)
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΧΕΙΜΑΡΡΑΣ (22-12-1940)
ΜΑΧΗ ΚΟΝΙΤΣΑΣ (24-12-1947)

(Συνέχεια από σελίδα 1)

Η Νέα Υψηλή Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μια Εποχή Στρατηγικού Ανταγωνισμού: Από την Κανονιστική Ισχύ στη Γεωπολιτική Ωρίμανση

Οι διεθνείς σχέσεις βρίσκονται σήμερα σε περίοδο βαθιάς στρατηγικής μετάβασης. Η σχετική σταθερότητα που χαρακτήρισε τις πρώτες δεκαετίες μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου έχει αντικατασταθεί από ένα περιβάλλον εντεινόμενου γεωπολιτικού και γεωοικονομικού ανταγωνισμού, όπου η ισχύς, η οικονομία, η τεχνολογία και η ασφάλεια αλληλεπιδρούν περισσότερο από ποτέ. Ο πόλεμος στην Ουκρανία, η αστάθεια στη Μέση Ανατολή, ο στρατηγικός ανταγωνισμός μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών και Κίνας, καθώς και η εργαλειοποίηση της ενέργειας, της τεχνολογίας, των εφοδιαστικών αλυσίδων και της πληροφορίας, διαμορφώνουν ένα διεθνές περιβάλλον περισσότερο αβέβαιο, ανταγωνιστικό και λιγότερο προβλέψιμο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται στο επίκεντρο αυτής της μετάβασης. Για πρώτη φορά μετά τη δημιουργία της καλείται να αντιμετωπίσει όχι μόνο προκλήσεις οικονομικής ανάπτυξης ή θεσμικής συνοχής, αλλά πρωτίστως ζητήματα ασφάλειας, ανθεκτικότητας και στρατηγικής ισχύος. Η εξέλιξη αυτή δεν συνιστά απλή προσαρμογή της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας. Αντανακλά έναν βαθύτερο επαναπροσδιορισμό της ίδιας της ευρωπαϊκής Υψηλής Στρατηγικής.

Η Υψηλή Στρατηγική, σύμφωνα με την κλασική στρατηγική θεωρία, αφορά τη συνεκτική αξιοποίηση όλων των συντελεστών ισχύος — πολιτικών, διπλωματικών, οικονομικών, τεχνολογικών, βιομηχανικών, κοινωνικών και στρατιωτικών — για την επίτευξη μακροπρόθεσμων στρατηγικών σκοπών. Υπό αυτή την έννοια, η εξέλιξη της ευρωπαϊκής Υψηλής Στρατηγικής δεν μπορεί να αναλυθεί αποκλειστικά μέσα από την άμυνα ή την εξωτερική πολιτική, αλλά απαιτεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση που συνδέει όλους τους συντελεστές ισχύος σε ένα ενιαίο στρατηγικό πλαίσιο.

Για περισσότερο από δύο δεκαετίες η ευρωπαϊκή στρατηγική στηρίχθηκε στην παραδοχή ότι η οικονομική αλληλεξάρτηση, η πολυμερής συνεργασία και η διεθνής θεσμική τάξη θα λειτουργούσαν ως οι βασικοί πυλώνες της ειρήνης και της σταθερότητας. Η Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφάλειας του 2003 και η Παγκόσμια Στρατηγική του 2016 εξέφρασαν αυτή την αντίληψη, αναδεικνύοντας την Ευρωπαϊκή Ένωση κυρίως ως δύναμη προώθησης κανόνων, δημοκρατίας, οικονομικής ολοκλήρωσης και πολυμερούς συνεργασίας. Η προσέγγιση αυτή ενίσχυσε σημαντικά τη διεθνή επιρροή της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω της λεγόμενης Κανονιστικής Ισχύος της (Normative Power Europe).

Ωστόσο, οι εξελίξεις της τελευταίας δεκαετίας ανέδειξαν σταδιακά τα όρια αυτής της στρατηγικής. Η προσάρτηση της Κριμαίας το 2014, οι υβριδικές απειλές, οι κυβερνοεπιθέσεις, η αυξανόμενη τεχνολογική εξάρτηση της Ευρώπης, η εργαλειοποίηση της μετανάστευσης και, κυρίως, η επιστροφή του ανταγωνισμού μεταξύ μεγάλων δυνάμεων κατέδειξαν ότι η οικονομική ολοκλήρωση, αν και αναγκαία, δεν αποτελεί από μόνη της επαρκή προϋπόθεση για τη διατήρηση της ασφάλειας. Η γεωγραφία, η ισχύς και η στρατηγική επέστρεψαν στο

Δημόκριτος Ζερβάκης, Αντγος ε.α.

επίκεντρο των διεθνών εξελίξεων.

Η μεταβολή αυτή αποτυπώθηκε σταδιακά και στη στρατηγική σκέψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η έννοια της στρατηγικής αυτονομίας απέκτησε μεγαλύτερη βαρύτητα, ενώ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπό την Ursula von der Leyen εισήγαγε την έννοια της «Γεωπολιτικής Επιτροπής», υπογραμμίζοντας ότι η Ευρώπη οφείλει να μάθει να χρησιμοποιεί τη «γλώσσα της ισχύος». Η εξέλιξη αυτή δεν σήμαινε εγκατάλειψη των ευρωπαϊκών αξιών, αλλά αναγνώριση ότι η προστασία τους προϋποθέτει ισχυρότερη αποτρεπτική ικανότητα, οικονομική ανθεκτικότητα και τεχνολογική κυριαρχία.

Η πραγματική καμπή επήλθε με τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία τον Φεβρουάριο του 2022. Ο πόλεμος δεν άλλαξε μόνο την αρχιτεκτονική ασφαλείας της Ευρώπης· ανέτρεψε βασικές παραδοχές της μεταψυχροπολεμικής περιόδου. Η ενεργειακή εξάρτηση αποδείχθηκε στρατηγική ευπάθεια, η οικονομική αλληλεξάρτηση μπορούσε να μετατραπεί σε εργαλείο εξαναγκασμού, ενώ η βιομηχανική παραγωγή, η τεχνολογία, τα αποθέματα, η προστασία των κρίσιμων υποδομών και η κοινωνική ανθεκτικότητα επανήλθαν ως θεμελιώδεις συντελεστές στρατηγικής ισχύος.

Η προσαρμογή αυτή ενισχύθηκε περαιτέρω από δύο εκθέσεις που επηρέασαν ουσιαστικά τη σύγχρονη ευρωπαϊκή στρατηγική σκέψη. Η έκθεση του Mario Draghi ανέδειξε την ανταγωνιστικότητα ως προϋπόθεση της ευρωπαϊκής στρατηγικής ισχύος, ενώ η έκθεση του Sauli Niinistö υπογράμμισε την ανάγκη μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης ετοιμότητας και ανθεκτικότητας, όπου κράτος, κοινωνία, οικονομία και ένοπλες δυνάμεις λειτουργούν ως ενιαίο σύστημα. Παράλληλα, η δεύτερη διακυβέρνηση Trump και η αυξανόμενη έμφαση των Ηνωμένων Πολιτειών στον ανταγωνισμό με την Κίνα ενίσχυσαν την ανάγκη μεγαλύτερης ευρωπαϊκής ανάληψης ευθύνης, χωρίς να αμφισβητείται ο θεμελιώδης ρόλος του NATO ως ακρογωνιαίου λίθου της συλλογικής άμυνας.

Η νέα στρατηγική αντίληψη αποτυπώνεται πλέον σε πρωτοβουλίες όπως η Στρατηγική Πυξίδα, το Readiness 2030, το SAFE, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας, η PESCO, η EDIS και το EDIP, καθώς και στην Ευρωπαϊκή Στρατηγική Οικονομικής Ασφάλειας. Παρά τις διαφορές τους, όλες αντανακλούν μια κοινή παραδοχή: ότι η οικονομία, η τεχνολογία, η άμυνα, η βιομηχανία, η καινοτομία και η κοινωνική ανθεκτικότητα αποτελούν αλληλένδετους συντελεστές της ίδιας Υψηλής Στρατηγικής.

Παρά τη σημαντική πρόοδο, η διαδικασία αυτή παραμένει ανολοκλήρωτη. Οι διαφορετικές στρατηγικές κουλτούρες των κρατών-μελών, ο κατακερματισμός της αμυντικής βιομηχανίας, οι αργές διαδικασίες λήψης αποφάσεων και η εξάρτηση από το NATO σε κρίσιμες στρατιωτικές δυνατότητες εξακολουθούν να περιορίζουν την αποτελεσματικότητα της ευρωπαϊκής στρα-

τηγικής προσαρμογής.

Η ουσία της σημερινής πρόκλησης δεν είναι πλέον εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καταστεί γεωπολιτικός δρών. Η εξέλιξη αυτή έχει ήδη δρομολογηθεί. Το κρίσιμο ερώτημα είναι εάν θα μπορέσει να μετατρέψει τη στρατηγική αφύπνιση των τελευταίων ετών σε μια συνεκτική και διαρκή Υψηλή Στρατηγική, ικανή να συνθέτει αποτελεσματικά όλους τους συντελεστές ισχύος και να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις ενός κόσμου όπου ο στρατηγικός ανταγωνισμός αποτελεί τη νέα κανονικότητα.

Πέντε Στρατηγικές Κατευθύνσεις για μια Νέα Ευρωπαϊκή Υψηλή Στρατηγική

Η στρατηγική αφύπνιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί αναμφίβολα τη σημαντικότερη εξέλιξη στην ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου. Ωστόσο, η μετάβαση από μια κατεχόμενη κανονιστική δύναμη σε έναν ολοκληρωμένο γεωπολιτικό και γεωοικονομικό δρώντα δεν μπορεί να επιτευχθεί αποκλειστικά μέσω νέων θεσμών, χρηματοδοτικών εργαλείων ή αυξημένων αμυντικών δαπανών. Προϋποθέτει μια συνεκτική Υψηλή Στρατηγική που θα συνδέει όλους τους συντελεστές ισχύος σε ένα ενιαίο πλαίσιο μακροπρόθεσμου σχεδιασμού. Η πραγματική πρόκληση δεν είναι πλέον η διαχείριση της επόμενης κρίσης, αλλά η οικοδόμηση μιας Ευρώπης ικανής να λειτουργεί ως στρατηγικός δρών σε ένα διεθνές περιβάλλον όπου ο ανταγωνισμός αποτελεί τη νέα κανονικότητα. Για τη διαμόρφωση και υλοποίηση μιας συνεκτικής και μακροπρόθεσμης Υψηλής Στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναδεικνύονται πέντε βασικές στρατηγικές κατευθύνσεις.

Πρώτη Στρατηγική Κατεύθυνση: Ενίσχυση της Πολιτικής Ενότητας και της Στρατηγικής Λήψης Αποφάσεων

Η ισχύς μιας στρατηγικής οντότητας δεν εξαρτάται μόνο από τους διαθέσιμους πόρους της αλλά και από την ικανότητά της να λαμβάνει έγκαιρες και συνεκτικές αποφάσεις. Παρά τη σημαντική πρόοδο των τελευταίων ετών, η Ευρωπαϊκή Ένωση εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από διαφορετικές στρατηγικές κουλτούρες και αποκλίνουσες αντιλήψεις περί απειλών. Για τα κράτη της ανατολικής πτέρυγας προτεραιότητα αποτελεί η αποτροπή της Ρωσίας, ενώ για τα κράτη του ευρωπαϊκού Νότου κυριαρχούν οι προκλήσεις της Ανατολικής Μεσογείου, της Μέσης Ανατολής, της Βόρειας Αφρικής και της παράτυπης μετανάστευσης. Παράλληλα, ορισμένα κράτη-μέλη δίνουν μεγαλύτερη έμφαση στις οικονομικές και τεχνολογικές διαστάσεις του ανταγωνισμού με την Κίνα.

Η διαφορετικότητα αυτή είναι αναμενόμενη σε μια Ένωση είκοσι επτά κρατών. Εκείνο όμως που απαιτείται είναι η μετατροπή της σε κοινή στρατηγική αντίληψη. Η αποτελεσματική Υψηλή Στρατηγική δεν προϋποθέτει απόλυτη ομοφωνία σε κάθε ζήτημα, αλλά κοινή κατανόηση των θεμελιωδών ευρωπαϊκών συμφερόντων, έγκαιρη λήψη αποφάσεων και συνέπεια κατά την εφαρμογή τους.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

(Συνέχεια από σελίδα 6)

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

Άνθρωποι ακόμη, με τη χρήση φυσικά υπολογιστών, προβλέπουν σχεδιάζουν, εκδίδουν διαταγές, αναθεωρούν καταστάσεις και αντιδρούν. Η διασύνδεση ανθρώπου-μηχανής στον πόλεμο γίνεται ισχυρότερη, πιο πολύπλοκη αλλά ακόμη τα όρια τα καθορίζει ο πρώτος. Όπως δε λένε οι ειδικοί της Τεχνικής Νοημοσύνης, συχνά όλα ξεκινούν από τη σωστή διατύπωση του σωστού ερωτήματος, μετά αναλαμβάνουν οι «μηχανές». Οι Ένοπλες δυνάμεις, ακόμη και σήμερα, έχουν όμως ανάγκη από τον εκπαιδευμένο στρατιώτη που θα επιβιώσει στην πρώτη γραμμή συνεργαζόμενος με μια πλειάδα μηχανών. Έχουν ανάγκη από τον εξειδικευμένο χειριστή μη επανδρωμένων συστημάτων και τον τεχνίτη που θα σχεδιάσει, παράγει, τροποποιήσει, επιδιορθώσει κώδικες και συστήματα συχνά επί του πεδίου της μάχης. Έχουν όμως ανάγκη και από ένα σημαντικό αριθμό έμπειρων στελεχών με ευρεία κατανόηση των τεχνο-

Ιπποκράτης Δασκαλάκης, Αντγος ε.α.

λογικών εξελίξεων αλλά και της πραγματικότητας της μάχης. Οι δεξαμενές όμως αυτού του προσωπικού, παγκοσμίως, λιγοστεύουν λόγω μη ελκυστικότητας του στρατιωτικού επαγγέλματος και δυστυχώς τα προσαπαιτούμενα (standards) επιλογής χαμηλώνουν.

Τρομερές λοιπόν οι προκλήσεις, με αναγκαία την αghαστή συνεργασία πολιτείας και Ενόπλων Δυνάμεων για τη δρομολόγηση των βέλτιστων λύσεων. Πολλά τα διλήμματα και τα εμπόδια, ξεκινώντας από έναν καλόπιστο προβληματισμό και αμφιβολία για οτιδήποτε καινούργιο και καταλήγοντας σε μια γραφειοκρατική ευθυνοφοβία, δυστυχώς ακόμη και δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία (με την αρνητική της έννοια) και τελικά απόρριψη κάθε καινοτομίας και προσπάθειας αλλαγής. Εδώ ακριβώς έγκεινται και οι ευθύνες της (οποιαδήποτε) ανώτατης στρατιωτικής ηγεσίας για η μεθοδική προώθηση -ίσως και επιβολή- μιας νέας

στρατιωτικής κουλτούρας.

Χαμایلών λοιπόν ο πόλεμος, όπως είπε και ο Clausewitz, συνεχώς μεταβάλλεται και μεταμορφώνεται. Κομβικός πάντα και ο ρόλος της ηγεσίας και η βούληση αντίστασης του λαού. Σε τελευταία ανάλυση η ίδια η ευρεία αποδοχή από την κοινωνία της ιδέας του θανάτου και των θυσιών για την εκπλήρωση κάποιων ιδανικών. Σημαντικότερος και ο ρόλος της τεχνολογίας καθώς όμως η ίδια δεν αποτελεί αυτοσκοπό αλλά αγωνίζεται να επικρατήσει της τεχνολογίας του αντιπάλου έχοντας ως γνώμονα ότι η καλύτερη τεχνολογία είναι αυτή που εκμεταλλεύεται τις αδυναμίες του αντιπάλου και εξουδετερώνει τα δυνατά του σημεία.

Αντγος ε.α. Ιπποκράτης Δασκαλάκης
Διδάκτορας Διεθνών Σχέσεων στο Πάντειο Πανεπιστήμιο
Διευθυντής Μελετών του Ελληνικού Ινστιτούτου
Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ)

(Συνέχεια από σελίδα 7)

Η Νέα Υψηλή Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μια Εποχή Στρατηγικού Ανταγωνισμού: Από την Κανονιστική Ισχύ στη Γεωπολιτική Ωρίμανση

Η ανάπτυξη κοινής στρατηγικής κουλτούρας, η αξιοποίηση της στρατηγικής προόρασης (strategic foresight) και η συστηματική ανταλλαγή πληροφοριών αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για μια περισσότερο συνεκτική ευρωπαϊκή δράση.

Δεύτερη Στρατηγική Κατεύθυνση: Επένδυση στην Αποτροπή, την Άμυνα και τη Βιομηχανική Βάση

Ο πόλεμος στην Ουκρανία επανέφερε στο προσκήνιο μια διαχρονική αρχή της στρατηγικής: η ειρήνη προϋποθέτει αξιόπιστη αποτροπή.

Οι εμπειρίες των τελευταίων ετών ανέδειξαν τη σημασία της επιχειρησιακής ετοιμότητας, της στρατιωτικής κινητικότητας, της ανθεκτικότητας των εφοδιαστικών αλυσίδων, της διατήρησης επαρκών αποθεμάτων και, κυρίως, της ύπαρξης μιας ισχυρής και ανταγωνιστικής ευρωπαϊκής αμυντικής βιομηχανίας. Η αμυντική βιομηχανία δεν αποτελεί απλώς οικονομικό τομέα· αποτελεί στρατηγικό συντελεστή ισχύος, ο οποίος καθορίζει την ικανότητα μιας Ένωσης να υποστηρίξει παρατεταμένες κρίσεις και επιχειρήσεις υψηλής έντασης.

Η ενίσχυση της ευρωπαϊκής άμυνας δεν πρέπει να εκλαμβάνεται ως εναλλακτική του NATO. Αντίθετα, μια ισχυρότερη Ευρώπη αποτελεί βασική προϋπόθεση για έναν ισχυρότερο ευρωπαϊκό πυλώνα της Συμμαχίας και για μια δικαιότερη κατανομή των βαρών της συλλογικής άμυνας.

Τρίτη Στρατηγική Κατεύθυνση: Γεωοικονομική Ισχύς και Τεχνολογική Κυριαρχία

Ο ανταγωνισμός του 21ου αιώνα δεν διεξάγεται μόνο στα πεδία των στρατιωτικών επιχειρήσεων. Διεξάγεται επίσης στην οικονομία, στην τεχνολογία, στις κρίσιμες πρώτες ύλες, στις εφοδιαστικές αλυσίδες, στην ενέργεια, στο διάστημα, στην κυβερνοασφάλεια και στην τεχνητή νοημοσύνη.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει σημαντικά συγκριτικά πλεονεκτήματα στην έρευνα, στην καινοτομία και στη βιομηχανία υψηλής τεχνολογίας. Ταυτόχρονα, όμως, εξακολουθεί να παρουσιάζει σημαντικές εξαρτήσεις σε κρίσιμους τομείς, όπως οι ημιαγωγοί, οι σπάνιες γαίες, οι προηγμένες ψηφιακές τεχνολογίες και ορισμένες αλυσίδες εφοδιασμού.

Η στρατηγική αυτονομία δεν συνεπάγεται οικονομική απομόνωση ούτε προστατευτισμό. Σημαίνει περιορισμό των κρίσιμων εξαρτήσεων, διαφοροποίηση των πηγών προμήθειας, προστασία των τεχνολογιών διττής χρήσης και ενίσχυση της ευρωπαϊκής καινοτομίας. Στη νέα στρατηγική πραγματικότητα, η οικονομική ανταγωνιστικότητα και η τεχνολογική υπεροχή αποτελούν βασικούς πυλώνες της συνολικής στρατηγικής ισχύος.

Τέταρτη Στρατηγική Κατεύθυνση: Εμβάθυνση των Στρατηγικών Συνεργασιών

Καμία δύναμη, όσο ισχυρή και αν είναι, δεν μπορεί να αντιμετωπίσει μόνη της τις σύνθετες προκλήσεις του σύγχρονου διεθνούς περιβάλλοντος. Η ευρωπαϊκή Υψηλή Στρατηγική οφείλει να στηρίζεται σε ένα ευρύ δίκτυο στρατηγικών συνεργασιών.

Ο διατλαντικός δεσμός και το NATO παραμένουν ο θεμέλιος λίθος της συλλογικής άμυνας της Ευρώπης. Παράλληλα, η Ευρωπαϊκή Ένωση καλείται να εμβάθυνει τις σχέσεις της με ομονοούσες δημοκρατίες και στρατηγικούς εταίρους, ιδίως στον Ινδο-Ειρηνικό, αλλά και στην ευρύτερη γειτονία της.

Ιδιαίτερη σημασία αποκτά η Ανατολική Μεσόγειος. Η ανάγκη ενεργειακής διαφοροποίησης της Ευρώπης, οι κρίσιμες θαλάσσιες γραμμές επικοινωνίας, οι υποθαλάσσιες ενεργειακές και ψηφιακές υποδομές, η αστάθεια στη Μέση Ανατολή και στη Βόρεια Αφρική, καθώς και οι εξελίξεις στην Ερυθρά Θάλασσα, επιβεβαιώνουν ότι η περιοχή αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της ευρωπαϊκής ασφάλειας. Η εμβάθυνση των συνεργασιών μεταξύ κρατών-μελών, όπως η Ελληνική Δημοκρατία, η Κυπριακή Δημοκρατία, η Γαλλία και η Ιταλία, και περιφερειακών εταίρων, όπως το Ισραήλ, η Αίγυπτος και η Σαουδική Αραβία, ενισχύει τον ευρύτερο πλέγμα ασφάλειας, σταθερότητας και συνεργασίας στο νότιο και νοτιοανατολικό περιβάλλον της Ευρώπης.

Παράλληλα, δεν πρέπει να παραβλέπεται η αυξανόμενη στρατηγική σημασία της Αφρικανικής Ηπείρου και ιδιαίτερα της Υποσαχάριας Αφρικής. Οι δημογραφικές εξελίξεις, οι μεταναστευτικές πιέσεις, η τρομοκρατία και η πολιτική αστάθεια, η πρόσβαση σε κρίσιμες πρώτες ύλες και ενεργειακούς πόρους, αλλά και ο εντεινόμενος ανταγωνισμός εξωτερικών δυνάμεων, καθιστούν την περιοχή ολοένα σημαντικότερη για την ευρωπαϊκή ασφάλεια και οικονομική ανθεκτικότητα. Η Αφρική δεν αποτελεί απλώς χώρο διαχείρισης κρίσεων ή αναπτυξιακής πολιτικής, αλλά αναδυόμενο πεδίο αυξανόμενης γεωπολιτικής και γεωοικονομικής σημασίας για την ευρωπαϊκή Υψηλή Στρατηγική.

Δημόκριτος Ζερβάκης, Αντγος ε.α.

Πέμπτη Στρατηγική Κατεύθυνση: Η Ευρώπη ως Δύναμη Αρχών με Δυνατότητα Δράσης

Η γεωπολιτική ωρίμανση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν συνεπάγεται εγκατάλειψη των αρχών που διαχρονικά χαρακτήρισαν την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Η δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και ο σεβασμός του διεθνούς δικαίου εξακολουθούν να αποτελούν θεμελιώδη στοιχεία της ευρωπαϊκής ταυτότητας και σημαντική πηγή διεθνούς επιρροής.

Ωστόσο, οι αρχές αυτές δεν μπορούν να στηρίζονται αποκλειστικά στη θεσμική ή ηθική επιρροή. Η αξιοπιστία τους εξαρτάται από την ύπαρξη των αναγκών πολιτικών, οικονομικών, τεχνολογικών και στρατιωτικών δυνατοτήτων που επιτρέπουν την αποτελεσματική προάσπιση τους. Η Ευρώπη δεν καλείται να επιλέξει μεταξύ αξιών και ισχύος. Η πρόκληση είναι να συνδυάσει δημιουργικά τα δύο στοιχεία σε μια ενιαία στρατηγική αντίληψη.

Επιπτώσεις για την Ελληνική και την Κυπριακή Δημοκρατία

Οι εξελίξεις αυτές αποκτούν ιδιαίτερη σημασία για την Ελληνική και την Κυπριακή Δημοκρατία. Η γεωγραφική τους θέση, στο σημείο όπου συναντώνται η Ευρώπη, η Ανατολική Μεσόγειος, η Μέση Ανατολή και η Βόρεια Αφρική, τις καθιστά αναπόσπαστο μέρος της νέας ευρωπαϊκής στρατηγικής αρχιτεκτονικής. Η ενεργειακή διαφοροποίηση της Ευρώπης, η προστασία των θαλάσσιων γραμμών επικοινωνίας, οι ψηφιακές διασυνδέσεις και οι περιφερειακές συνεργασίες ενισχύουν περαιτέρω τον ρόλο τους ως πυλώνων σταθερότητας και ασφάλειας.

Η Κυπριακή Δημοκρατία απέδειξε ήδη στην πράξη τη στρατηγική της αξία ως ασφαλής ευρωπαϊκός κόμβος υποστήριξης και συντονισμού κατά τη διάρκεια πρόσφατων κρίσεων, χωρίς αυτό να αναιρεί τις προκλήσεις που απορρέουν από τη συνεχιζόμενη τουρκική κατοχή. Αντίστοιχα, η Ελλάδα, μέσω της ενίσχυσης της αποτρεπτικής της ισχύος, της συμμετοχής της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο NATO και της ανάπτυξης στρατηγικών συνεργασιών στην Ανατολική Μεσόγειο, συμβάλλει ουσιαστικά στην ενίσχυση του ευρωπαϊκού πυλώνα ασφάλειας.

Η πρόκληση για τα δύο κράτη δεν είναι μόνο η προσαρμογή στις νέες στρατηγικές εξελίξεις, αλλά η ενεργός συμμετοχή τους στη διαμόρφωση της νέας ευρωπαϊκής Υψηλής Στρατηγικής.

Από τη Στρατηγική Αφύπνιση στη Στρατηγική Ωρίμανση: Οι Προοπτικές της Ευρωπαϊκής Υψηλής Στρατηγικής

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σήμερα ενώπιον μιας από τις σημαντικότερες στρατηγικές καμπές στην ιστορία της. Οι διαδοχικές κρίσεις της τελευταίας δεκαετιας, και ιδιαίτερα η δραματική επιδείνωση του ευρωπαϊκού περιβάλλοντος ασφάλειας μετά το 2022, επιτάχυναν τη μετάβαση από ένα ευρωπαϊκό υπόδειγμα που στηρίχθηκε σε μεγάλο βαθμό στην κανονιστική και οικονομική ισχύ προς μια περισσότερο γεωπολιτική και γεωοικονομική αντίληψη του διεθνούς ρόλου της Ένωσης. Η πραγματική πρόκληση δεν είναι πλέον η υιοθέτηση νέων στρατηγικών εγγράφων, πολιτικών ή χρηματοδοτικών εργαλείων, αλλά η μετάβαση από τη στρατηγική αφύπνιση στη στρατηγική ωρίμανση.

Η εξέλιξη αυτή θα εξαρτηθεί πρωτίστως από την ικανότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αναπτύξει μια περισσότερο συνεκτική στρατηγική κουλτούρα και την πολιτική βούληση να τη μετατρέψει σε δράση. Η εμπειρία των τελευταίων ετών καταδεικνύει ότι η Ένωση μπορεί, υπό την πίεση σοβαρών κρίσεων, να κινητοποιεί σημαντικούς πολιτικούς, οικονομικούς και θεσμικούς πόρους. Το ουσιαστικό ζητούμενο είναι εάν μπορεί να διατηρήσει αυτή τη δυναμική πέραν της άμεσης πίεσης της κρίσης και να τη μετατρέψει σε μακροπρόθεσμη στρατηγική κατεύθυνση. Η στρατηγική δεν μπορεί να αποτελεί απλώς αντίδραση στις κρίσεις· οφείλει να τις προβλέπει, να προετοιμάζεται για αυτές και, όπου είναι δυνατόν, να συμβάλλει στην πρόληψη ή την αποτροπή τους.

Η ιστορία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης υπήρξε σε σημαντικό βαθμό ιστορία προσαρμογής στις μεγάλες προκλήσεις κάθε εποχής. Σήμερα η πρόκληση δεν είναι η επιλογή μεταξύ οικονομικής και στρατιωτικής ισχύος ούτε μεταξύ αξιών και γεωπολιτικής δράσης. Η διαμόρφωση μιας ευρωπαϊκής Υψηλής Στρατηγικής προϋποθέτει τη συνεκτική σύνθεση όλων των διαθέσιμων συντελεστών ισχύος — πολιτικής, διπλωματίας, οικονομίας, τεχνολογίας, βιομηχανικής βάσης, κοινωνικής ανθεκτικότητας και στρατιωτικής ισχύος — προς την επίτευξη σαφώς προσδιορισμένων μακροπρόθεσμων πολιτικών σκοπών.

Η κανονιστική ισχύς δεν εγκαταλείπεται· πρέπει να υποστηρίζεται από την αναγκαία ισχύ και την πολιτική βούληση για την προστασία των συμφερόντων, των αξιών και της ασφάλειας της Ένωσης.

Τελικά, η επιτυχία αυτής της στρατηγικής μετάβασης δεν θα κριθεί από τον αριθμό των στρατηγικών εγγράφων που θα υιοθετηθούν ούτε αποκλειστικά από το ύψος των αμυντικών δαπανών. Θα κριθεί από την ικανότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συνδέσει τους μακροπρόθεσμους πολιτικούς της σκοπούς με τα διαθέσιμα μέσα και να μετατρέψει την οικονομική, τεχνολογική, πολιτική και στρατιωτική της ισχύ σε συνεκτική στρατηγική δράση.

Μόνον τότε η μετάβαση από την κανονιστική ισχύ στη γεωπολιτική ωρίμανση θα αποκτήσει ουσιαστικό στρατηγικό περιεχόμενο. Και μόνον τότε η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορεί να λειτουργεί ως περισσότερο αξιόπιστος γεωπολιτικός και γεωοικονομικός δρών, ικανός να προστατεύει αποτελεσματικότερα τα συμφέροντα, τις αξίες και την ασφάλεια των πολιτών της σε ένα διεθνές σύστημα στο οποίο ο στρατηγικός ανταγωνισμός έχει επανέλθει ως δομικό χαρακτηριστικό.

Αντγος ε.α. Δημόκριτος Ζερβάκης
Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ 2026

Οι παρακάτω συνάδελφοι μέλη και φίλοι του Συνδέσμου, προσέφεραν τα αναγραφόμενα ποσά, για συνδρομή και ενίσχυση του Συνδέσμου.

Το ΔΣ του Συνδέσμου ευχαριστεί εκ βάθους καρδιάς

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΒΑΘΜΟΣ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟ(€)
1.	Δημοπούλου Ελένη	Κυρία	30
2.	Καρατζάς Ανδρέας	Σχης ε.α.	30
3.	Τσατσούλη Μαρία	Κυρία	30
4.	Τσιρώνης Ηλίας	Υπτγος ε.α.	30
5.	Παπασπύρου Κωνσταντίνος	Ταξχος ε.α.	50
6.	Τυροπάνης Νικόλαος	Αντγος ε.α.	25
7.	Βήτος Νικόλαος	Υπτγος ε.α.	30
8.	Ταβουλάρης Ηλίας	Αντγος ε.α.	25
9.	Νικολακόπουλος Κωνσταντίνος	Υπτγος ε.α.	25
10.	Μιχαηλίδου Ελισσάβετ & Μαρία (εις μνήμην του Αντγου ε.α. Μιχαηλίδη Δημητρίου)	Κυρίες	50
11.	Λεβέντης Βασίλειος	ΟΔΕΑ (ΠΒ)	30
12.	Καρράς Αντώνιος	Εφ. Αξκός (ΠΒ)	40
13.	Σπανόπουλος Ηλίας	Αντγος ε.α.	25
14.	Ζέρβας Βασίλειος	Κύριος (πρώην Δντής ΔΕΗ)	20

ΝΕΑ ΜΕΛΗ

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΒΑΘΜΟΣ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1.	Γρυμπίρης Θεμιστοκλής	Αντγος ε.α.
2.	Σπανόπουλος Ηλίας	Αντγος ε.α.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

Συνδρομή έτους 2026: **25 ευρώ**
Τρόποι πληρωμής

1. Κατάθεση στο **νέο λογαριασμό του Συνδέσμου: 6012-165338-944** της Τράπεζας Πειραιώς ή σε οποιαδήποτε τράπεζα με το **IBAN: GR07 01710 12000 6012 165338 944. Δικαιούχος: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ.**

Η μεταφορά εντός της τράπεζας Πειραιώς δεν επιβαρύνεται με προμήθεια ενώ από άλλη τράπεζα επιβαρύνεται με προμήθεια. Προτείνεται η επιλογή «κανονική προτεραιότητα» για μικρότερη προμήθεια

2. Αποστολή ταχυδρομικής επιταγής στο Γραφείο του Συνδέσμου στη διεύθυνση Μαυροκορδάτου 9, Αθήνα, ΤΚ 10678.

3. Επίσκεψη στο Γραφείο του Συνδέσμου (Μαυροκορδάτου 9-6ος Όροφος) τις πρωινές ώρες 10:00-14:00 κάθε Τρίτη (κρίνεται σκόπιμη μια τηλεφωνική επικοινωνία προηγουμένως στο 2105235408).

4. Επίδοση του χρηματικού ποσού σε ένα από τα μέλη του Δ.Σ. της απολύτου εμπιστοσύνης του ενδιαφερομένου.
Δωρεές - ενισχύσεις είναι ευπρόσδεκτες.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΙΟ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΝΤΓΟΥ (ΠΒ) Ε.Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΤΗ
από τον Αντγο ε.α. Ευάγγελο Ρήγα,
Πρόεδρο ΤΣ/Παραρτήματος Ευβοίας και Βοιωτίας

Αγαπητέ μας Στρατηγέ, συνάδελφε εν όπλοις
Αγαπημένε μου συμμαθητή, φίλε μου Κώστα,
Με απερίγραπτη θλίψη και οδύνη, πληροφορηθήκαμε
προχθές ότι έχασες τη μάχη που έδινες τις τελευταίες
10 ημέρες για τη ζωή σου, και αυτός ο χαμός σου μας
συγκλόνισε βαθύτατα όλους: τους συναδέλφους, τους
συμμαθητές σου, τους φίλους και γνωστούς σου, πρώην
συνεργάτες σου, τους συμπολίτες σου.

“ΑΙ ΒΟΥΛΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ” ήρθαν και σε πήραν για το
ταξίδι του αιωνίου φωτός, για ένα ταξίδι, που θα σε
οδηγήσει στο Πάνθεον των εκλεκτών της ανθρωπίνης
μοίρας, για ένα γαλήνιο δρόμο γλυκιάς συνάντησης και
αιώνιας συνύπαρξης με την αγαπημένη σου Δέσποινα.

Οι συνάδελφοι – μέλη της Ένωσης Αποστράτων Αξι-
ωματικών Στρατού, Παράρτημα Εύβοιας & Βοιωτίας,
ΗΡΘΑΜΕ σήμερα μαζί με τους σεβαστούς συγγενείς
σου, μαζί με τους εν ενεργεία συναδέλφους, που εκ-
προσωπούν το ΓΕΣ, μαζί τους τόσο πολλούς αδελφούς
συμμαθητές σου Τάξεως ΣΣΕ 1975, με τους συναδέλ-
φους και στενούς συνεργάτες σου στο Όπλο του Πυρο-
βολικού, μαζί με τους εκλεκτούς φίλους και γνωστούς
σου, ΗΡΘΑΜΕ όλοι, με ειλικρινή συναισθήματα συνα-
δελφικότητας, αδελφικής αγάπης, φιλίας, εκτίμησης και
σεβασμού, ΚΑΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΔΩ, με τις προβλεπόμενες
Επικήδειες Στρατιωτικές Τιμές, για να θρηνήσουμε, μα
και να τιμήσουμε έναν καταξιωμένο συνάδελφο, έναν
σωστό οικογενειάρχη, έναν αγαπημένο φίλο, και πάνω
απ’ όλα έναν αξιοπρεπή, έναν σεμνό, και αξιοσεβάστο
συνάνθρωπό μας.

Αγαπητέ μου Κώστα, ως εκπρόσωπος της Ε.Α.Α.
Σ., με το επιβαλλόμενο συναδελφικό χρέος, με την
οφειλόμενη εκτίμηση και με τον αρμόζοντα σεβασμό
προς ένα άξιο στέλεχος, που ανήλθε στην Ανώτατη
Βαθμίδα της Στρατιωτικής Ιεραρχίας, θα σε αποχαιρε-
τήσω με ένα σύντομο, αλλά ΠΡΕΠΟΝ, δοξαστικό τιμής
και ευγνωμοσύνης, προσπαθώντας να περιοριστώ στα
κύρια στοιχεία από το χωροχρόνο της ζωής σου, πλέον
αυτών που αναγνώστηκαν από το Ατομικό Βιογραφικό,
το οποίο εκδόθηκε από την αρμόδια Υπηρεσία του ΓΕΣ,
και φυσικά αφήνοντας τη συμμαθητική σου υπόσταση
να την εξιστορήσει και να την υμνήσει, ο εκπρόσωπος
της Τάξεώς μας, ο συμμαθητής Βασίλης Σταθόπουλος.

Έχοντας αυτή την ώρα το βαρύ καθήκον του τιμητι-
κού αποχαιρετισμού σου, όσα λόγια κι ’ αν επιχειρήσω
να πω, θα είναι φτωχά και αδύναμα για να μπορέσουν
να σε σκιαγραφήσουν, να καταδείξουν το έργο σου και
την προσφορά σου, θα είναι ίσως λίγα για να καλύψουν
την προσωπικότητά σου και να σε υμνήσουν. Όμως,
φίλε μου Κώστα, όσα μπορέσω να αναφέρω και με όσα
σε υμνήσω, είναι με ειλικρινή συναισθήματα συναδε-
λφικότητας, φιλίας, αδελφικής αγάπης και εκτίμησης,
τα οποία πηγάζουν από τη μακρόχρονη στρατιωτική
πορεία μας 55 χρόνων, πρώτα της φοίτησης στη Σχολή,
ύστερα της υπηρετήσης των Ελληνικών ΕΔ, μέχρι και
τα τελευταία 16 χρόνια της αποστρατείας μας.

Ο Αντιστράτηγος ε.α. Κωνσταντίνος Κατής εισήλθε

στη μεγάλη οικογένεια των Μονίμων Αξιωματικών και
σταδιοδρόμησε στο ΟΠΛΟ ΤΟΥ (ΠΒ). Τόσο ως Κατώτε-
ρος Αξκός, όσο και στους βαθμούς του Ανωτέρου και
του Ανωτάτου Αξκού, υπηρέτησε το Όπλο του (ΠΒ) και
εν γένει τον Ελληνικό Στρατό, με ζήλο, με ενδιαφέρον,
με αφοσίωση και με επαγγελματική ευσυνειδησία, σε
πάρα πολλές θέσεις και καθήκοντα, σε διάφορες Φρου-
ρές, όπου η Υπηρεσία κάθε φορά τον τοποθετούσε: Στο
Διδυμότειχο, στην Καβάλα, στη Θεσ/νικη, στη Θήβα,
στη Φλώρινα, στη Σάμο, στη Χίο, στην Αθήνα, στην
Κύπρο, στην Κοζάνη (ως ΔΚΤΗ ΤΟΥ Α’ ΣΣ), όπου το
2010 αποστρατεύτηκε ως ευδοκίμως τερματίσας τη
σταδιοδρομία του.

Σε όλη την υπηρεσιακή πορεία του, με τα προσωπικά
του χαρίσματα και προσόντα: της πραότητας, της σεμνό-
τητας, της απλότητας και της αφοσίωσης στο καθήκον,
υπηρέτησε επάξια όλες τις θέσεις - καθήκοντα που του
ανατέθηκαν, εργαζόμενος πάντοτε με υπευθυνότητα, με
φιλοτιμία, με αποδοτικότητα, με την αμέριστη σύμπραξη
των συνεργατών του, και είχε καταφέρει να έχει την
εκτίμηση των προϊσταμένων του, αλλά και το σεβασμό
και την αποδοχή των υφισταμένων του.

Στα 35 χρόνια πραγματικής ενεργής σταδιοδρομίας,
προσέφερε τις υπηρεσίες του άοκνα, κατά τον καλύ-
τερο τρόπο, προς όφελος του ΟΠΛΟΥ ΤΟΥ (ΠΒ), των
Μονάδων - θέσεων που υπηρέτησε, και των Μονά-
δων-Σχηματισμών που διοίκησε.

Ο αγαπητός μας Κώστας, το έτος 1982, ως νεαρός
Αξιωματικός, προσδοκώντας τη θαλπωρή και την ευτυ-
χία της οικογένειας, παντρεύτηκε την πολύαγαπημένη
του Δέσποινα, με την οποία απέκτησε τον μοναχογιό
του Γιάννη, και τον οποίον αξιώθηκε να τον δει επαγ-
γελματικά αποκατεστημένο, να δημιουργεί τη δική του
οικογένεια, και να του χαρίζει 3 εγγόνια. Δυστυχώς, το
2020, την οικογενειακή γαλήνη και ευτυχία, διατάραξε
το πρόβλημα υγείας και η απώλεια της αγαπημένης του
Δέσποινας. Μεγάλος ο πόνος για τον Κώστα. !!!! Βαρύ
το πλήγμα της οικογένειας !! Καημός μεγάλος για τον
Κώστα !!! Στάθηκε όμως όρθιος και το πάλεψε, με στή-
ριγμα το γιό του, τη νύφη του, τα εγγόνα του και τους
φίλους του. Αλλά αλλοίμονο.....τελικά δεν απέφυγε τον
κλονισμό και της δικής του υγείας.

Αγαπητέ μου Κώστα, μπορεί να νικήθηκες σε αυτή
τη δεύτερη μάχη, που έδωσες για τη ζωή σου, αλλά οι
νίκες που είχες καταφέρει σε όλες τις φάσεις της ζωής
σου γενικά, έχουν αφήσει ισχυρή παρακαταθήκη, η
οποία τόσο έκδηλα αποτυπώνεται στα πρόσωπα όλων
όσων είναι εδώ σήμερα μαζί σου, και όχι μόνον.

Ως Αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού, υπήρξες
άριστος, τίμιος, επιτυχημένος, ευσυνείδητος, υπηρετή-
σας την Πατρίδα ως Πιστός και Φιλότιμος Στρατιώτης.

Ως οικογενειάρχης, υπήρξες σωστός, στοργικός, και
πιστός στους οικογενειακούς θεσμούς.

Ως φίλος, υπήρξες αληθινός, ειλικρινής, άδολος,
αλληλέγγυος και καλός συμπαράστατης.

Ως συνάνθρωπος, υπήρξες δοτικός, ενάρτετος, συ-

Αντγος ε.α. Κωνσταντίνος Κατής

Την 26η Αυγούστου 2026 απεβίωσε ο Αντγος ε.α.
Κωνσταντίνος Κατής, Επίτιμος Διοικητής Α’ Σώμα-
τος Στρατού, Μέλος του Συνδέσμου μας, ΣΣΕ 1975.
Η εξόδιος ακολουθία, πραγματοποιήθηκε στις 29
12:00 Αυγούστου 2026, στον Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου,
Θήβας και η ταφή του ακολούθως στο Νεκροταφείο
Θήβας.

Ευχόμαστε και προσευχόμαστε ο Κύριος να τον
αναπαύσει εν σκηναίς δικαίων, και εκφράζουμε
ειλικρινή συλλυπητήρια στους οικείους του.
Αιωνία του η μνήμη.

νεργάσιμος, φιλήσυχος και πρόσχαρος.

Αδελφέ μας Κώστα, πορεύσου προς την αιωνιότητα
του Κόσμου των Αγγέλων, χωρίς φόβο, με ηρεμία και
γαλήνη, έχοντας άφεση αμαρτιών, και με υπερηφάνεια
για όλα όσα προσέφερες στις Ελληνικές Ένοπλες Δυνά-
μεις, στην οικογένειά σου, στους συνεργάτες σου, στους
συναδέλφους και φίλους σου, αφήνοντας φήμη καλού
κ’ αγαθού ανδρός, αγαπημένου συζύγου, στοργικού
πατέρα και λατρεμένου παππού.

Ως Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου της Ε.Α.Α.Σ.
/ Παράρτημα Εύβοιας & Βοιωτίας, ΣΕ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΩ με
ιδιαίτερη αγάπη, με απύθμενη συγκίνηση, με εγκάρδια
συναδελφικότητα, ΣΕ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΩ εκ μέρους όλων
των εν Αποστρατεία Στελεχών του Ελληνικού Στρατού,
εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της Ε.Α.Α.Σ.,
εκ μέρους του Συνδέσμου Αξιωματικών (ΠΒ) , και από
μέρους όλων των φίλων - γνωστών - συμπολιτών, που
ήρθαν σήμερα για τον ύστατο χαιρετισμό.

Ο Πανάγαθος Θεός να αναπαύσει τη ψυχή σου, να σε
κατατάξει εις το Δεξιόν Του, εν τη ενώσει με την αγαπη-
μένη σου Δέσποινα. Είθε ο Ύψιστος να χαρίσει δύναμη,
κουράγιο και την εξ’ Ύψους Παρηγορία Του σε όλους
τους συγγενείς σου, για την εις Κύριον αποδημίαν σου.

Στο ταξίδι σου θα σε συντροφεύει ο Ψαλμός: «Γι-
γνώσκει ο Κύριος τας οδούς των αμώμων». Ο κύριος
γνωρίζει πολύ καλά και εκτιμά τους δρόμους της ζωής
των δικαίων και ειλικρινών ανθρώπων.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της πατρογονικής Βοιωτικής
γής που θα σκεπάσει. Καλό Παράδεισο, Αιωνία η μνήμη
σου Αγαπητέ μας Κώστα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

A/A	ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΑΞΗ	ΒΑΘΜΟΣ	ΟΠΛΟ ΣΩΜΑ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ	ΗΜΕΡ/ΝΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ	ΗΜΕΡ/ΝΙΑ ΤΑΦΗΣ	ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ
1	ΣΣΕ-1960	Αντγος ε.α.	ΠΒ	Καποδίστριας Διονύσιος	Παναγιώτης	23 Μαϊ 26	26 Μαϊ 26	Μαλεσίνα Φθιώτιδος
2	ΣΜΥ-1965	Σχης ε.α.	ΠΒ	Αναγνωστόπουλος Θωμάς	Κωνσταντίνος	6 Ιουν 26	9 Ιουν 26	Μάνδρας
3	ΣΣΕ-1957	Αντγος ε.α.	ΠΒ	Μιχαηλίδης Δημήτριος	Χρήστος	3 Απρ 26	7 Απρ 26	Βύρωνα
4	ΣΣΕ-1975	Αντγος ε.α.	ΠΒ	Κατής Κωνσταντίνος	Ιωάννης	26 Αυγ 26	29 Αυγ 26	Θήβας

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΙΟ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΓΟΥ (ΠΒ) Ε.Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΤΗ από τον Αντγο ε.α. Βασίλειο Σταθόπουλο

Κώστα μου, αγαπημένε φίλε, συμμαθητά, συνάδελφε στο Πυροβολικό και κουμπάρε, Βαρύ το καθήκον να σε κατευοδώσω στην τελευταία και οριστική σου μετάθεση, εκ μέρους των συμμαθητών μας και των συναδέλφων του Πυροβολικού.

Γνωρισθήκαμε Σχολή Ευελπίδων, το Σεπτέμβριο του 1971. Εσύ μαζί με άλλους τέσσερις δεν μπορέσατε το Δεκέμβριο να ορκιστείτε μαζί μας για λόγους ηλικίας, πράγμα που έγινε λίγες μέρες μετά την επιστροφή μας από την άδεια των Χριστουγέννων, όταν πια τυπικά ήσασταν 18 ετών.

Φαίνεται ότι δεν είναι μόνο ο έρωτας που χρόνους δεν κοιτά. Είναι κι ο Χάρος, που τρεις μέρες πριν άρχισε να βάζει χέρι και στα ανήλικά μας.

Στη Σχολή συμμετείχες στην ομάδα που κατήρτισε το άλμπουμ της Τάξεως, αυτό που έχουμε στις βιβλιοθήκες μας και ανατρέχουμε συχνά για να αναπολούμε τα νιάτα μας.

Η τύχη μας έφερε πιο κοντά, αφού και οι δυο επιλέξαμε το Πυροβολικό. Πέρασαμε ωραίους μήνες στη Σχολή Πυροβολικού και στο ΚΕΠΒ, από το οποίο, στο τέλος Σεπτεμβρίου αναχωρήσαμε εσπευσμένα για τις Μονάδες, διότι οι ανάγκες του Όπλου ήταν μεγάλες και έπρεπε να αποδεσμευθούν από τις Μονάδες συνάδελφοι που υπηρετούσαν εκεί από το 1973, έχοντας υποστεί αφάνταστη ταλαιπωρία, κυρίως λόγω του Κυπριακού.

Έτσι, με λίγες μέρες διαφορά, πρώτα εγώ, μετά ο Νίκος ο Τσάλης και τέλος εσύ, παρουσιασθήκαμε στην 133 ΜΠΠ, στην Καβύλη της Ορεστιάδας, τη βορειότερη Μοίρα Πυροβολικού. Η Μοίρα αυτή υποστήριζε το Σύνταγμα που αμυνόταν στον τομέα του Καραάγατς, το μόνο χερσαίο τμήμα της ελληνοτουρκικής μεθορίου. Τρία Ανθυπολοχαγάρια που πριν δέκα πέντε μήνες ήταν ακόμη Ευέλπιδες, ανέλαβαν διοικητές των τριών Πυροβολαρχιών, έχοντας για εφόδιο μόνο τις θεωρητικές γνώσεις της Σχολής Πυροβολικού και κάτι λίγα από τη συντήρηση οχημάτων που μάθαμε από το Κέντρο. Έτσι μάθαμε, όπως λέμε στου κασίδη το κεφάλι, από τα λάθη μας, τις φωνές των προϊσταμένων και, δεν το κρύβουμε, από την πείρα και τις γνώσεις των Στρατιωτών μας. Με 24μηννη θητεία, είχαν περάσει τρεις φορές τον Β' Κύκλο εκπαίδευσεως, είχαν κάνει πολλές ασκήσεις και επιθεωρήσεις, μάλιστα μερικοί άριστοι είχαν μάθει απ' έξω και τις ερωτήσεις που έκαναν οι επιθεωρητές.

Εγώ ήμουν τυχερός και βρήκα δωμάτιο από την πρώτη μέρα. Νερό δεν είχε, μόνο μία νιφτήρα.

- Βασίλη, μπορώ να μείνω μαζί σου καμια δυο μέρες, μέχρι να βρω δωμάτιο; Τότε άρχισε η μεγάλη μας φιλία, η αδελφοποίηση θα έλεγα. Οι συζητήσεις μας για διάφορα θέματα, υπηρεσιακά και μη, λογοτεχνικά κυρίως. Συζητούσαμε σε βάθος τα βιβλία των συγγραφέων, όχι μόνο τι λένε αλλά και με ποια αιτία τα έγραψαν.

Έτσι χωρίς να το καταλάβουμε, οι δύο ημέρες γίνανε δύο χρόνια. Δύσκολα χρόνια, πολλές απαιτήσεις αλλά και ο καιρός εναντίον μας. Χειμώνας βαρύς. Η σόμπα πετρελαίου έκαιγε ολονυχτίς και αλλοίμονό μας αν ξεχνούσαμε να βάλουμε τη νιφτήρα επάνω στη σόμπα αποβραδής. Παράλληλα κάναμε και ένα τιτάνιο έργο. Χτίσαμε τα κτίρια των Πυροβολαρχιών μας, σε αντικατάσταση των παραπηγμάτων από πισσόχαρτο που υπήρχαν. Μόνοι μας με τα φανταράκια μας, δουλεύοντας από το πρωί, μέχρι αργά το βράδυ, ακόμα και με τους προβολείς των REO.

Ήσουν όμορφος, Κώστα. Τόσο στο σώμα όσο και στην ψυχή σου. Άριστος και αγαπητός και στους προϊσταμένους, και στους συναδέλφους, και στους εφέδρους, αλλά κυρίως και στους στρατιώτες σου. Καλός φίλος. Ποτέ εριστικός.

Και στον κόσμο της Καβύλης πολύ αγαπητός. Η κυρά Λένη, που είχε την ταβέρνα σε φώναζε «Κατούδι μ'». Ο Στέργιος ο Σιδεράς, στον οποίο στηρίχθηκε κατά μέγα μέρος η οχύρωση των Μονάδων της Καβύλης χαιρόταν να παίζει μαζί σου ξερή, γιατί βρήκε ανταγωνιστή στη δυνατή μνήμη του.

Τα καλοκαίρια το αντίθετο, αφόρητη ζέστη. Το χώμα που στην περίοδο των βροχών δεν μπορούσαμε να το πατήσουμε γιατί παντού βούλιαζε, τώρα είχε γίνει σαν γρανίτης και ούτε τη σκαπάνη δεν μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε.

Τον Ιούλιο του 1978 αλλάξαμε θέση και πήγαμε στη Δαδιά. Μαζί μείναμε πάλι σε ένα σπίτι στο Σουφλί. Εκεί πήραμε και την πρώτη μας προαγωγή. Με τις μεταθέσεις, εσύ έμεινες για τρίτο χρόνο. Το '79 ήλθες στη Θήβα και το Νοέμβριο, σου ζήτησα να μας παντρέψεις, χωρίς να το σκεφθείς, δέχθηκες, αν και όχι μόνο δεν μας περισσεύανε, αλλά ούτε μας φθάνανε, το ίδιο και όταν σου ζήτησα να μας βαπτίσεις τον Αλέξανδρο.,

Ήμασταν κοντά τότε, εσύ στο ΚΕΠΒ, κι εγώ στη Χαλκίδα. Τότε γνώρισες την αγαπημένη σου Δέσποινα. Καρπός του έρωτά σας ο αγαπημένος σας Γιάννης.

Πρώτη επίσκεψή σας στη Χαλκίδα και ο Αλέξανδρος απέκτησε και νονά, και τί νονά με τα δώρα της από τα πιο ακριβά μαγαζιά.

Πολύ αργότερα ξαναβρεθήκαμε στη ΣΠΒ Τμήμα Δκτων Μονάδων. Είχαμε και μια μικρή συγκέντρωση συμμαθητών κάπου στην Ιερά Οδό. Επειδή είχε πέσει πολύ χιόνι, αντί να πας Θήβα σε πήρα στο σπίτι μου. Ξύπνησες τον Αλέξανδρο, ο οποίος έλαμπε από χαρά και ήταν τόσο χαρούμενος που έλεγε: «ο νονός μου είναι Λοχαγός και υπηρετεί στη Σάμο».

Αρχές του 1992, φοιτούσες στην ΑΣΠ και εγώ έδινα εξετάσεις, σου ζήτησα να μου βρης δωμάτιο σε ξενοδοχείο. – Ποιο ξενοδοχείο μωρέ σε μένα θα μείνης στην Αγία Τριάδα. Έμενες με τον άλλον τον αείμνηστο συμμαθητή μας τον Τάσο Κανελλόπουλο. Μου παραχωρήσατε το δωμάτιο και εσείς πού βουλευτήκατε ο Θεός ξέρει.

Μετά την ΑΣΠ, μαθαίνω ότι μετατέθηκες στη Φλώρινα, ως Διοικητής Μοίρας, όπου είχε μετασταθμεύσει μία Ταξιαρχία, λόγω ελληνοσκοπιανής κρίσης. Κατά την προσφιλή μας συνήθεια για να μη χανόμαστε, ο μετατιθέμενος από τη νέα του θέση έπαιρνε τηλ. στον άλλον και του ανακοίνωνε το νέο του τηλέφωνο. Πρωτοχρονιά του 93 με πήρες «Γεια σου κομπάδρε, πολύχρονος» Πού είσαι; Φλώρινα; Ποια Φλόρινα βρε, Φλώρινα σου λέω! Κρύο και Άγιος ο Θεός.

Πέρασαν τα χρόνια, η Πατρίδα σε τίμησε, κάνοντάς σε Ανώτατο Αξιωματικό και μάλιστα με τον υψηλότερο βαθμό του Αντιστρατήγου, τον οποίον πήρες επάξια και με το σπαθί σου.

Οι περισσότερες θέσεις που πήρες ως Ανώτατος ήταν κυρίως διοικητικές και νευραλγικές. Υποδιοικητής XII Μεραρχίας (Νότιος Έβρος), Διοικητής Νήσου Χίου, Υποδιοικητής ΑΣΔΕΝ, Διευθυντής Πυροβολικού και Διοικητής του Α' ΣΣ. Θυμάμαι μια φορά στην Αγία Βαρβάρα στο Μεγάλο Πεύκο, ήλθε ο ΥΕΘΑ Μείμαράκης, αλλά εσύ, αντί να πας να τον υποδεχθείς, ήλθες να με χαιρετίσεις και μ' αγκάλιασες και εγώ σου είπα τον Υπουργό ρε, άσε με μένα, και έτσι του έδωσες το χέρι.

Όταν αποστρατεύθηκες και σύ συμμετείχατε με τη Δέσποινα στην εκδρομή μας στη Βασιλεύουσα.

Δεν πρόλαβες να χαρείς για πολύ την ηρεμία της αποστρατείας, όταν άρχισαν τα προβλήματα της Δέσποινας. Σ' όλη τη διάρκειά τους ήσουν δίπλα της, υποφέροντας και σύ μαζί της, μέχρι που έφυγε.

Δεν πέρασαν πολλά χρόνια μετά και άρχισαν τα δικά σου τα προβλήματα. Το 2024 σχεδόν ετοιμαζόμασταν να δεχθούμε το μοιραίο, αλλά ανέκαμψες και κατάφερες να ζήσεις άλλα δύο χρόνια σχεδόν κανονικής ζωής. Σ' όλη αυτή την περίοδο συμμετείχες σ' όλες τις δραστηριότητες των συμμαθητών μας, και στις μικροσυγκεντρώσεις συμμαθητών στην Ηλιούπολη, που πηγαίναμε μαζί, γιατί ήξερες καλύτερα τα κατατόπια.

Παράλληλα είχες αφιερωθεί στα παιδιά και τα εγγόνια σου, παρέχοντάς τους κάθε δυνατή βοήθεια,

Σε είδα τελευταία φορά στην επίσκεψή μας με τη γυναίκα μου, στις 13 Αυγούστου. Αν και ήσουν πλήρως γνώστης της κατάστασης και του πεπρωμένου σου, το αντιμετώπιζες νηφάλια, αξιοπρεπέστατα και με το χιούμορ που σε χαρακτήριζε πάντα:

Ήλθε μια υπολοχαγός να σου βάλει κάποιο ορό και είπε – Στρατηγέ το χέρι σας (εκεί ήταν η πεταλούδα)..

– Βλέπεις, Βασίλη τί όμορφα κορίτσια ζητούν το χέρι μου;

Μόνο σου μέλημα και ανησυχία, όπως αποκάλυψες στο Γιάννη, ήταν πώς θα το δεχθούν τα αγγελοΰδια μου.

Αγαπημένε μου φίλε, έφυγες νωρίς, πικραθήκαμε όλοι με τον χαμό σου, αλλά ο πόνος μας αμβλύνεται, από το όνομα που αφήνεις πίσω σου, σαν χρυσή αστερόσκοπη που απλώθηκε σε κάθε σημείο που πέρασες πάνω στη γη. Πάμπολλα τα συλλυπητήρια αλλά και εγκώμια για σένα, τα οποία απνύθυναν για σένα.

Όλοι όσοι σε γνωρίσαμε, διατηρούμε με υπερηφάνεια το γεγονός ότι συναντηθήκαμε και με οποιονδήποτε τρόπο συνεργασθήκαμε μαζί σου.

Στην οικογένειά σου ευχόμαστε καλή παρηγοριά από το Θεό και μακροζωΐα να σε θυμούνται και να σε μνημονεύουν με αγάπη και υπερηφάνεια.

Όσο για μας, τους συμμαθητάς σου, θα σε θυμόμαστε πάντα με αγάπη, μέχρι και ο τελευταίος να έλθει να συναντήσει εσένα και τους 32 ακόμη συμμαθητάς μας.

Ας είναι ελαφρό το χώμα της αγαπημένης σου Βοιωτικής γης, που θα σε δεχθή σε λίγο. Χαιρετισμούς στην αγαπημένη σου Δέσποινα και τους 32 συμμαθητάς μας.

Θα μου λείψεις, Κώστα. Και πιο πολύ θα μου λείψει η αγαπημένη σου προσφώνηση: Γεια σου, κομπάδρε...

Καλό σου ταξίδι στον Παράδεισο, κομπάδρε! ■

ΤΕΛΕΤΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΒ 2026 Β' ΕΣΣΟ

Την Παρασκευή 12 Ιουνίου 2026, πραγματοποιήθηκε στην έδρα της Σχολής Πυροβολικού, στη Νέα Πέραμο Αττικής, η τελετή ονομασίας των Υποψήφιων Έφεδρων Αξιωματικών (ΥΕΑ) 2026 Β' ΕΣΣΟ σε Δόκιμους Έφεδρους Αξιωματικούς (ΔΕΑ) του Πυροβολικού.

Το πρόγραμμα της τελετής περιελάμβανε δοξολογία, επίδοση των πτυχίων στους ονομασθέντες ΔΕΑ, ανάγνωση της Ημερήσιας Διαταγής Σχολής από το Διοικητή Σχολής, Συνταγματάρχη (ΠΒ) Φώτιο Φίλιο, κατάθεση στεφάνου στο Μνημείο Αγνώστου Πυροβολητή από τον πρωτεύσαντα ΔΕΑ.

Τον κύριο Αρχηγό του Γενικού Επιτε-

λείου Στρατού εκπροσώπησε ο Υποδιευθυντής ΓΕΣ/ΔΠΒ, Συνταγματάρχης (ΠΒ) Δημήτριος Καβούρης, ο οποίος και ανέγνωσε τον σχετικό χαιρετισμό.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Προύζος, ως εκπρόσωπος της Ιεράς Μητρόπολης Μεγάρων και Σαλαμίνας, ο Υπτογος ε.α. Δημήτριος Καπετάνος ως Μέλος του ΣΑΑΠΒ, ο Εφ. Υπλγός (ΠΒ) Γεώργιος Χαλοφτής ως Μέλος του ΣΕΑΝ Αθηνών, αντιπροσωπεία Αξκών της Σχολής και μέλη των οικογενειών των ονομασθέντων ΔΕΑ.

Ο Σύνδεσμος εύχεται καλή τύχη στους νέους Έφεδρους Αξιωματικούς του Πυροβολικού μας.

Επιμνημόσυνη Δέηση στη Μνήμη του Αντιστρατήγου Στυλιανού Καλμπουρτζή

Την Κυριακή 26 Ιουλίου 2026, παρουσία του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Στρατού Αντιστρατήγου Γεωργίου Κωστίδη, πραγματοποιήθηκε στην έδρα της Σχολής Πυροβολικού, επιμνημόσυνη δέηση στη μνήμη του Αντιστρατήγου Στυλιανού Καλμπουρτζή, ο οποίος την 23 Ιουλίου 1974 έπεσε ηρωικά μαχόμενος ως Διοικητής της 181 Μοίρας Πεδινού Πυροβολικού στην περιοχή βορείως του χωριού Συγαρί στην Κύπρο.

Στην τελετή παρέστησαν η Βουλευτής Β' Πειραιώς κα. Νίνα Κασιμάτη, ο εκπρόσωπος του Μητροπολίτη Μεγαρέων και Σαλαμίνας, ο Διευθυντής Διεύθυνσης Πυροβολικού του ΓΕΣ Ταξίαρχος Δημήτριος Ταγκαλάκης, εν ενεργεία και εν αποστρατεία Αξιωματικοί του Στρατού Ξηράς, Μέλη της οικογένειας του Αντιστρατήγου Στυλιανού Καλμπουρτζή και λοιποί προσκεκλημένοι.

Από τον Σύνδεσμο Αποστράτων Αξιωματικών Πυροβολικού παρέστησαν ο Πρόεδρος Αντγος ε.α. Αντώνιος Βιτετζάκης και Μέλη του Συνδέσμου.

Αποτίουμε φόρο τιμής στους ήρωες που έδωσαν τη ζωή τους και κρατούμε ζωντανή τη μνήμη τους.

Ομιλία του Διοικητή της Σχολής Πυροβολικού

Κε Αρχηγέ,

Κα Βουλευτά,

Αξιότιμη οικογένεια του Αντιστρατήγου Στυλιανού Καλμπουρτζή,

Κυρίες και Κύριοι,

Τιμούμε σήμερα τον Αντιστράτηγο Στυλιανό Καλμπουρτζή, έναν αξιωματικό ο οποίος, στην κρίσιμότερη στιγμή της ζωής του, παρέμεινε πιστός στην αποστολή και στον στρατιωτικό όρκο που είχε δώσει στην πατρίδα, προσφέροντας σε αυτήν ότι πολυτιμότερο είχε, την ίδια του τη ζωή.

Στεκόμαστε ενώπιον του μνήματός του, στον χώρο όπου αναπαύονται πλέον τα οστά του. Έναν χώρο που δεν αποτελεί απλώς τόπο ανάπαυσης ενός ήρωα, αλλά τόπο ιστορικής μνήμης, τιμής και διαρκούς έμπνευσης για κάθε Πυροβολητή που υπηρετεί ή θα υπηρετήσει το Όπλο.

Ο Αντιστράτηγος Στυλιανός Καλμπουρτζής δεν υπήρξε απλώς ο Διοικητής της 181 Μοίρας Πεδινού Πυροβολικού. Υπήρξε πρότυπο Αξιωματικού, εμπνέοντας τους άνδρες του με το προσωπικό του παράδειγμα. Παρέμεινε δίπλα τους μέχρι την τελευταία στιγμή, συμμεριζόμενος τον ίδιο κίνδυνο και την ίδια μοίρα, πιστός μέχρι τέλους στις αρχές του καθήκοντος, της τιμής και της προσφοράς προς την Πατρίδα.

Για να αντιληφθούμε το πραγματικό μέγεθος της θυσίας του, οφείλουμε να ανατρέξουμε πενήντα δύο χρόνια πίσω, στον Ιούλιο του 1974. Στην περιοχή του χωριού Συγαρί της επαρχίας Κερύνειας, ο τότε Αντισυνταγματάρχης (ΠΒ) Στυλιανός Καλμπουρτζής, Διοικητής της 181 Μοίρας Πεδινού Πυροβολικού, μαζί με τους γενναίους πυροβολητές της Μοίρας, έπειτα από εχθρική ενέδρα, έδωσαν έναν άνισο αλλά ηρωικό αγώνα, απέναντι στις υπέρτερες δυνάμεις της τουρκικής εισβολής.

Στις 23 Ιουλίου 1974, σε ηλικία μόλις πενήντα τριών ετών, έπεσε ηρωικά μαχόμενος μαζί με τους πυροβολητές της Μοίρας του, αφήνοντας πίσω του τη σύζυγό του και δύο παιδιά, τα οποία μεγάλωσαν χωρίς την παρουσία του πατέρα τους, αλλά με την υπερηφάνεια ότι εκείνος θυσιάστηκε για την Πατρίδα.

Η μάχη της 181 Μοίρας Πεδινού Πυροβολικού αποτελεί μία από τις πλέον ξεχωριστές σελίδες της ιστορίας του Ελληνικού Πυροβολικού, καθώς οι πυροβολητές αντιμετώπισαν σώμα με σώμα επίλεκτα τμήματα του Τουρκικού Στρατού, παραμένοντας πιστοί στην αποστολή τους μέχρι της τελευταίας ρανίδας του αίματός τους.

Η ιστορία, όμως, δεν θυμάται τους ανθρώπους μόνο για τον τρόπο με τον οποίο έζησαν, αλλά κυρίως για την παρακαταθήκη που άφησαν στις επόμενες γενιές.

Η θυσία του Αντιστρατήγου Στυλιανού Καλμπουρτζή τον κατέταξε οριστικά στο πάνθεο των ηρώων του Ελληνικού Έθνους. Αποτελώντας διαχρονικό πρότυπο στρατιωτικής αρετής, ηγεσίας, καθήκοντος, αυταπάρνησης και φιλοπατρίας. Το όνομά του είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την ιστορία του Ελληνικού Πυροβολικού και αποτελεί φωτεινό σημείο αναφοράς για κάθε νέο Αξιωματικό και κάθε Πυροβολητή που καλείται να υπηρετήσει την Πατρίδα.

Η Τάξη Ανθυπολοχαγών 2025 της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων φέρει το όνομά του, ως έμπρακτη αναγνώριση της προσφοράς και της θυσίας του προς την Πατρίδα. Η επιλογή αυτή αποτελεί ιδιαίτερη τιμή στη μνήμη του και διαρκή υπενθύμιση ότι το παράδειγμά του εξακολουθεί να εμπνέει και να καθοδηγεί τις νεότερες γενιές Αξιωματικών του Ελληνικού Στρατού.

Στον ιερό αυτό χώρο της Σχολής Πυροβολικού, η μνήμη του Αντιστρατήγου Στυλιανού Καλμπουρτζή και όλων των ηρώων του Όπλου παραμένει ζωντανή. Ζει μέσα από την ιστορία, τις παραδόσεις και κυρίως, μέσα από το παράδειγ-

μα που κληροδότησαν στις νεότερες γενιές Αξιωματικών και Πυροβολητών.

Η θυσία του, όπως και η θυσία των ηρωικών πυροβολητών της 181 Μοίρας Πεδινού Πυροβολικού, δεν μας γεμίζει μόνο συγκίνηση και υπερηφάνεια· μας επιβάλλει ευθύνη. Μας υπενθυμίζει ότι έχουμε χρέος να διαφυλάξουμε τις αξίες που εκείνοι υπερασπίστηκαν με τη ζωή τους. Να διατηρούμε ζωντανή την ιστορική μνήμη, να υπηρετούμε με επαγγελματισμό, ήθος και αφοσίωση και να είμαστε πάντοτε έτοιμοι να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της αποστολής μας.

Τα λόγια του Θουκυδίδη, όπως αποτυπώνονται στον Επιτάφιο Λόγο του Περικλή, εκφράζουν με τον πλέον διαχρονικό τρόπο το νόημα της σημερινής ημέρας:

«Ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.....»

Ο Αντιστράτηγος Στυλιανός Καλμπουρτζής συγκαταλέγεται πλέον στους επιφανείς εκείνους άνδρες, των οποίων η μνήμη υπερβαίνει τον χρόνο και τον τόπο και αποτελεί διαρκή πηγή έμπνευσης για το Έθνος, τις Ένοπλες Δυνάμεις και τις επόμενες γενιές Αξιωματικών.

«Αθάνατος».

ΤΕΛΕΤΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Την Πέμπτη 11 Ιουνίου 2026 πραγματοποιήθηκε στη Σχολή Πυροβολικού η τελετή παράδοσης-παραλαβής της Διοικήσεως της Σχολής από τον Ταξίαρχο Γεώργιο Νέλλα, στο νέο Διοικητή Συνταγματάρχη (ΠΒ) Φώτιο Φίλιο, παρουσία του Διευθυντή της Διεύθυνσης Πυροβολικού του ΓΕΣ Ταξιάρχου Δημητρίου Ταγκαλάκη.

Την τελετή τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος

Δήμου Μεγαρέων κ. Παναγιώτης Μαργέτης, εκπρόσωπος της Ιεράς Μητρόπολης Μεγάρων και Σαλαμίνας, ο Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΣ Στρατηγός ε.α. Κωνσταντίνος Γκίνης, η Αντιπεριφερειάρχης Δυτ. Αττικής κ. Αθανασία Παπασπύρου, Δημοτικοί Σύμβουλοι Μεγάρων και Ελευσίνος, διατελέσαντες Διευθυντές ΓΕΣ/ΔΠΒ, Διοικητές Σχολής, εκπρόσωποι τοπικών Μονάδων και Σωμάτων Ασφαλείας.

Από τον ΣΑΑΠΒ παρευρέθηκαν ο Πρόεδρος Αντγος ε.α. Αντώνιος Βιτετζάκης και τα μέλη Αντγος ε.α. Γεώργιος Μποζίκας, Αντγος ε.α. Απόστολος Τσουλουβής και Αντγος ε.α. Ιωάννης Μουστάκης.

Στον απερχόμενο και αναλαμβάνοντα Διοικητή, ο Σύλλογος εύχεται υγεία, δύναμη και καλή επιτυχία στα νέα τους καθήκοντα.

ΤΕΛΕΤΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ 180 ΜΚ/Β «ΧΩΚ»

Την Παρασκευή 10 Ιουλίου 2026 πραγματοποιήθηκε στην έδρα της 180 ΜΚ/Β «ΧΩΚ» στο Πολυδένδρι Αττικής, η τελετή παράδοσης-παραλαβής της Διοικήσεως της Μοίρας από τον Αντισυνταγματάρχη (ΠΒ) Παντελή Βλαχογιάννη, στο νέο Διοικητή Αντισυνταγματάρχη (ΠΒ) Αντώνιο Σκαρμαλιωράκη, παρουσία του Διευθυντή της Διεύθυνσης Πυροβολικού του ΓΕΣ Ταξιάρχου Δημητρίου Ταγκαλάκη.

Την τελετή τίμησαν με την παρουσία τους ο Διοικητής της Σχολής Πεζικού Ταξίαρχος Στέφανος Τσοτάκος, εκπρόσωποι τοπικών Μονάδων και Σωμάτων Ασφαλείας, διατελέσαντες Διευθυντές ΓΕΣ/ΔΠΒ, Διοικητές και στελέχη της Μοίρας, ενώ από τον ΣΑΑΠΒ παρευρέθηκαν ο Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων Αντγος ε.α. Ιωάννης Μουστάκης και μεγάλος αριθμός μελών.

Στον απερχόμενο και αναλαμβάνοντα Διοικητή, ο Σύλλογος εύχεται υγεία, δύναμη και καλή επιτυχία στα νέα τους καθήκοντα.

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΗΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Βασικής Εκπαίδευσης Ανθυπολοχαγών Πυροβολικού, Τάξεως ΣΣΕ/2025

Την Παρασκευή 26 Ιουνίου 2026, στην έδρα της Σχολής Πυροβολικού, πραγματοποιήθηκε η τελετή αποφοίτησης του Τμήματος Βασικής Εκπαίδευσης Ανθυπολοχαγών (ΠΒ) Τάξης ΣΣΕ/2025 «Αντιστράτηγος Στυλιανός Καλμπουρτζής», παρουσία του Διευθυντή Πυροβολικού του Γενικού Επιτελείου Στρατού, Ταξιάρχου Δημητρίου Ταγκαλάκη.

Στην τελετή παρέστησαν, ο Δήμαρχος του Δήμου Μεγαρέων κ. Παναγιώτης Μαργέτης, ο Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου Μεγάρων κ. Σπυρίδων Χατζής, ο Σύλλογος του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Φρουράς (ΓΕΕΦ) Συνταγματάρχης (ΠΒ) Ανδρέας Προδρόμου, ο Πρόεδρος της ΠΟΣ, Ταξίαρχος ε.α. Βασίλειος Νικολόπουλος, ο Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Ένωσης Αποστράτων Αξκών Στρατού Κορίνθου Υπτης ε.α. Σαραντινός Αχιλλέας, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Εφέδρων Αξκών Νομού (ΣΕΑΝ) Αθηνών κ. Ιωάννης Αγγελόπουλος, ο Γραμματέας Δ.Σ. ΣΕΑΝ Κορίνθου κ. Κων/νος Κακουρής.

Από τον ΣΑΑΠΒ παρευρέθηκαν, ο Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Αντγος ε.α. Δημήτριος Ρέσκος, ο υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων Αντγος ε.α. Ιωάννης Μουστάκης και ο Υπτης ε.α. Δημήτριος Καπετάνος.

Ο Διευθυντής του Όπλου απένιμε τα αποφοιτήρια στους Ανθυπολοχαγούς, ενώ στους τρεις πρωτεύσαντες απένιμε τιμητική πλακέτα με το έμβλημα του Πυροβολικού.

Στους αποφοιτήσαντες Ανθλούς, ο Σύλλογος εύχεται υγεία, δύναμη, καλή σταδιοδρομία και κάθε καλό στο δύσκολο έργο που αναλαμβάνουν.

Επισκεφτείτε
την ιστοσελίδα
www.pironolit.gr

Υπάρχει δημοσιευμένο το παρόν φύλλο καθώς και παλαιότερα (από το υπ' αριθμόν 28).

ΜΗΠΩΣ ΞΕΧΑΣΑΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ;

Αριθμός Λογαριασμού **6012-165338-944** της Τράπεζας Πειραιώς,

IBAN: **GR07 01710 12000 6012 165338 944**

Δικαιούχος: **ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ**

Π Ρ Ο Σ Ο Χ Η

Μεταφορά από λογαριασμό **εντός** της Τράπεζας Πειραιώς δεν επιβαρύνεται με προμήθεια. Μεταφορά **από άλλη τράπεζα**, επιβαρύνεται με προμήθεια εμβάσματος. Προτείνεται η επιλογή «κανονική προτεραιότητα» για αποφυγή υψηλότερων επιβαρύνσεων.